

RandKrant

M A A N D B L A D

VOOR DE BEWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

Nieuwe reeks
Wateroverlast in de rand (1)

FiguranDten
Roger Vermeiren van
Actie Noordrand: 'De mensen
worden stilaan echt boos'

Bedrijven verkiezen
rand boven Brussel

'School aan huis' houdt zieke
kinderen bij de pinken

Minister Van Grembergen vaart koers van zijn voorganger

In het februarinummer van 2002 luidde de kop van deze bladzijde in Randkrant 'Er is nog veel werk aan de winkel'. Aanleiding was de voorstelling van het 'Actieplan voor de Vlaamse rand' van Vlaams minister Bert Anciaux. 'De indruk overheerst dat veel vroegere doelstellingen opnieuw aan bod komen en op invulling wachten', zo heette het toen. De 'Beleidsbrief Vlaamse rand' van minister Paul Van Grembergen die eind vorig jaar werd voorgesteld, is een fraai document maar er zit opnieuw weinig vlees rond het bot.

Minister Van Grembergen die bevoegdheden van Anciaux overnam na diens abrupte ontslag, somt de realisaties tot dusver op en blikst vooruit op de grote uitdagingen voor de laatste twee jaren van deze legislatuur. Daarbij noemt hij met name een verhoging en professionalisering van de taallessen Nederlands voor anderstaligen, de verdere uitbouw van de vzw 'de Rand' en het Bruegelproject, het nauwer aanhalen van de banden met Brussel en het voeren van een aangepaste huisvestingspolitiek. 'Om deze doelstelling te bereiken is een sterk geïntegreerd beleid nodig', aldus de Vlaamse excellentie.

Daaronder verstaat Van Grembergen dat 'alle bevoegde ministers de nodige aandacht zouden moeten schenken aan de situatie in de Vlaamse rand bij het uittekenen van hun beleidsvoorstellen'. Zijn voorganger had het over de noodzaak te komen tot een 'inclusief beleid met een gedeelde verantwoordelijkheid voor alle functioneel bevoegde ministers'. De woordkeuze verschilt een beetje maar in feite is er niets nieuws onder de zon.

Oppositie ziet lacunes

Hoofdstuk 3 van Van Grembergens beleidsbrief handelt over de opvolging van resoluties en moties, o.a. over het rapport van Lili Nabholz-Haidegger en over de Conferentie van Vlaamse mandatarissen. Over die Conferentie was VLD-gemeenteraadslid Luk Van Biesen uit Kraainem in september van vorig jaar erg duidelijk. Omwille van de 'teloorgang' van de Conferentie pleitte hij voor de oprichting van een 'reflectiekamer' die alle decreten continu zou toetsen aan de specificiteit van de faciliteitengemeenten. Wie de beleids-

brief leest, krijgt de indruk dat die Conferentie van Vlaamse mandatarissen nog springlevend is!

Rond het minderhedenverdrag en het verslag van mevrouw Nabholz-Haidegger blijft de Vlaamse minister bijzonder behoedzaam. Hij herinnert alleen aan enkele eerder ingenomen standpunten van de Vlaamse regering en daarmee is voor hem de kous af. In een Vrije Tribune in de krant De Standaard nemen drie CD&V-mandatarissen uit de rand die

houding op de korrel. Ze verwijten de federale en Vlaamse regering dat ze te kort zijn geschoten in de verdediging van het Vlaamse standpunt bij de Raad van Europa. Tegelijk verwijzen ze naar het optreden van de Franse gemeenschap die 'via achterpoortjes schaamteloos Franstalige verenigingen in de Vlaamse rand blijft financieren', en naar Franstalige burgemeesters die de uitvoering van Vlaamse decreten dwarsbomen. Ook die andere angel in de Vlaamse voet, nl. de betoelaging van de Franstalige faciliteitenscholen door de Vlaamse gemeenschap zonder pedagogisch toezicht vanuit Vlaanderen, voeren de drie CD&V-ers aan om de lacunes in de beleidsbrief van Van Grembergen te illustreren.

Nieuwe carrousel

En dat het einde van de ellende, lees van de verfransing, nog niet in zicht is, ligt volgens hen voor de hand.

De rechtstreekse verkiezing van de burgemeesters zal immers 'de politieke mobilisatie van de Franstaligen nog doen toenemen'. Meteen rijst de vraag naar het 'onweerlegbaar vermoeden van taalkennis' waarmee politiek België in de jaren tachtig formeel de crisis rond die andere faciliteitengemeente, Voeren, hoopte te bezweren.

Voor de Vlamingen in de Zes zijn nieuwe rondjes op de communautaire carrousel in de nabije toekomst dus niet ondenkbeeldig.

Johan Cuppens

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

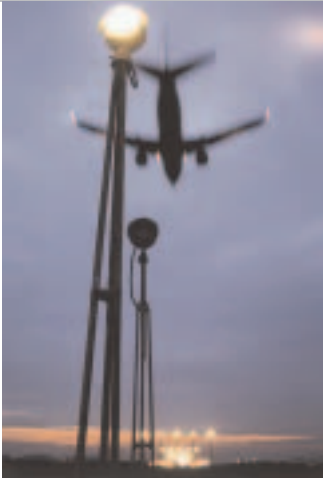

Paul Van Grembergen

Le ministre Van Grembergen suit la trace de son prédécesseur

Dans sa nouvelle déclaration de politique pour la périphérie flamande, le ministre Paul Van Grembergen poursuit l'orientation prise par son prédécesseur Bert Anciaux. Il plaide pour une professionnalisation et un développement accrus des cours de néerlandais, pour l'attribution d'un champ d'action plus large à l'asbl 'de Rand', pour un resserrement des liens avec Bruxelles et pour l'application d'une politique adaptée en matière de logement.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

- Nachtvluchten stijgen naar hoogste politieke niveau. (kop in De Morgen)
- Terwijl de federale regering ons had beloofd dat de mensen in de noordrand zeker niet meer hinder gingen ondervinden dan vroeger, blijkt het tegendeel waar te zijn. Er zijn minder mensen die 's nachts last hebben van het Zaventemse vliegverkeer maar wie dat wel heeft, krijgt meer lawaai te verwerken dan vroeger. Dat was nu net niet de bedoeling van de regeling. (Vlaams minister van Milieu Vera Dua in De Morgen)
- Alle mensen hebben recht

op een behoorlijke nachtrust, niet alle mensen minus de 30.000 die toevallig op de verkeerde plaats wonen. Er is geen enkele ethische verantwoording om 30.000 mensen in de noordrand rond Brussel het leven onmogelijk te maken om anderen te sparen. (commentator Luc Van der Kelen in Het Laatste Nieuws)

- Niemand hier kan de situatie nog veel langer dragen. Ik zeg het u: de mensen zijn de wanhoop nabij. (zaakvoerdster Anne-Marie Plaskie van een apotheek in Meise in De Morgen)
- We zijn moe en lopen almaar zenuwachtiger rond. Het minste staat tegenwoordig om me op stang te jagen. Ook van onze drie kinderen kan ik steeds minder verdragen. (Carmen Vermeylen uit Grimbergen in De Morgen)
- Er komen niet alleen petitie's uit Meise en Grimbergen, maar vanuit de hele noordrand. Zelfs in Opwijk, Merchtem en Wemmel zijn er petitie's tegen deze nachtvluchten. (gemeenteraadslid Marie-Jeanne Thaelemans uit Meise in Het Nieuwsblad)
- De veranderde vluchtprocedures en vluchtroutes hebben geleid tot een niet aanvaardbare concentratie van alle opstijgende luchttrafiek zowel tijdens de dag en de nacht boven de noordrand. (VLD-kamerlid Willy Cortois in Het Nieuwsblad)
- Het is niet omdat de uitvoering van een akkoord bepaalde proble-

men stelt, dat men meteen het hele akkoord in vraag moet stellen. (federaal minister van Verkeer Isabelle Durant in Het Laatste Nieuws)

- Persoonlijk ben ik altijd voorstander geweest van een gevoelige inperking van het

aantal nachtvluchten, maar de coalitiepartners zagen dat niet zitten. We hebben vervolgens een consensus bereikt en een akkoord getekend met de Brusselse en de Vlaamse regering. Ik wil die akkoorden uitvoeren. (federaal minister van Verkeer Isabelle Durant in De Morgen)

- Misschien moet er wel gekeken worden of we de politieke discussie niet opnieuw moeten openen om nachtvluchten te verbieden. (Vlaams minister van Milieu Vera Dua in De Standaard)
- Een verbod op nachtvluchten zou Zaventem lamleggen en bij het koerierbedrijf DHL veel mensen werkloos maken. Wij willen in de eerste plaats een spreiding van nachtvluchten zodat deze regio niet alles alleen moet verwerken en in de tweede plaats een nachtelijk vliegverbod voor de lawaaiërende Boeings. (burgemeester Roger Heyvaert van Meise in Het Nieuwsblad)
- Zelfs al neemt koerierbedrijf DHL zijn lawaaiërende B 727's uit de lucht zal er nauwelijks wat veranderen. De overheid houdt geen rekening met de frequentie van het aantal opstijgende toestellen en negeert de risico's voor de volksgezondheid. (woordvoester Josephine Overeem van actiegroep Daedalus in De Morgen)
- Minder lawaai kan, zelfs met een hogere frequentie van vluchten. (federaal minister van Verkeer Isabelle Durant in De Morgen)
- De inwoners van Noord-Brabant rest alleen nog de mogelijkheid tot juridische actie, waarbij het niet bij stil protest hoeft te blijven. Want zijn nachtvluchten geen aantasting op het fundamentele recht op privacy en familielevens? (Stefan Bande, inwoner van Meise in De Standaard)
- Hotels in Zuid-Afrika willen Hollandse tulpen, wij willen verse Victoriabaars op ons bord. Op die manier dient er natuurlijk wel wat heen en weer te worden gevlogen. (...) Voor deze, eigenlijke kern van het debat slaan we gemakshalve liever op de vlucht. De politiek moet het maar oplossen. (commentator Mathias Danneels in Het Nieuwsblad)

VAN HOREN ZEGGEN

Rioleringen en wachtbekkens om het tij te keren 4

FOTO: PASCAL VIGNERON

De Woluwevallei was vroeger grotendeels moeras. Ondanks een investering van vele miljoenen euro, is het gevaar voor overstromingen in deze regio nog altijd niet helemaal geweken.

Sociale huisvesting in de rand (3) 8

FiguranDten 10

Voorzitter Roger Vermeiren van Actie Noordrand is niet te spreken over de concentratie van nachtvluchten zoals voorzien in het betwiste luchthavenakkoord tussen de federale- en de gewestregeringen. Hij wijst met een beschuldigende vinger naar de Vlaamse politici.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Actieplan Verkeersveiligheid (3) 22

De ene gemeente is al dodelijker dan de andere.

Het ongerepte, eeuwenoude Gravenbos van Humbeek 26

Vrijwilligers beperken leerachterstand bij kinderen 29

Voor visueel gehandicapten is de Randkrant beschikbaar op cassette. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met Progebraille-Helen Keller, tel. 02-466 94 40 of met de redactie.

E N O O K N O G

VAN ASSE TOT ZAVENTEM 6

ZONDER OMWEGEN 24 • VAN HUIZEN EN TUINEN 25

RESTAURANDT 28 • GASTENBOEK 32

COLOFON

Randkrant verschijnt maandelijks op 145.000 exemplaren en wordt uitgegeven door vzw 'de Rand'.
 Hoofdredactie: Henry Coenjaarts
 Eindredactie en coördinatie: Petra Goovaerts
 Vormgeving: Mega.L.Una, Brussel
 Druk: A. De Cuyper-Robberecht, Zele
 REDACTIEADRES:
 Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse
 tel 02-767 57 89, fax 02-767 57 86, randkrant@derand.be
 Verantwoordelijke uitgever: Henry Coenjaarts,
 Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse

Rioleringen en wachtbekkens om het tij te keren

De Vlaamse gemeenten ten oosten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Vilvoorde, Machelen, Zaventem, Wezembeek-Opem, Kraainem en Tervuren - zijn er op het vlak van wateroverlast anno 2002 duidelijk beter aan toe dan een decennium geleden. Dat is het goede nieuws. Het slechte nieuws is dat de ingrepen van de afgelopen decennia om de Woluwevallei te vrijwaren van overstromingen de gemeenschap miljoenen euro hebben gekost, maar dat een aantal problemen desondanks nog steeds niet van de baan zijn. Sommige waarnemers - en niet alleen milieujongens - waarschuwen in dit verband voor de gevolgen van de steeds maar toenemende bebouwing en andere vormen van bodemverharding in deze regio, die enkele eeuwen geleden nog grotendeels een moeras was.

‘De zware overstromingen van de Woluwe in 1969 hebben in de jaren ’70 aanleiding gegeven tot de bouw van diverse wachtbekkens, wat voor een stedelijk gebied destijds een wereldprimeur was. Er werden er aangelegd in Brussel, in Diegem (kruispunt Woluwelaan-Tennaertsiaan) en in Vilvoorde (kruispunt Luchthavenlaan-Woluwelaan). Deze wachtbekkens worden centraal automatisch beheerd. Onze dispatching houdt daarnaast bijvoorbeeld ook de werking van de pompinstallatie in de gaten die de gemeente Kraainem aan de samenvloeiing van de Woluwe en de Kleine Maalbeek installeerde, ter hoogte van het viaduct in Kraainem. Momenteel overleggen we ook met de gemeente Zaventem om de sturing van hun wachtbekkens in ons systeem te integreren’, aldus algemeen directeur Bavo Eynatten van de Intercommunale Woluwe.

Herhaaldelijk blank

Toch liep het de jongste jaren enkele keren grondig fout op de twee zwakste plekken op de Woluwe, met name Diegem Hoek (Tenaertsiaan-Gurinckxstraat) en het gebied tussen de Kerklaan (Machelen) en de Broekstraat (Vilvoorde), de omgeving waar de Woluwe in de Zenne vloeit. In de nacht van 4 op 5 juni 2002 werden beide wijken zwaar getroffen, wat leidde tot het opstellen van 27 schadedossiers. In de krant Het Nieuwsblad van 6 juni 2002 vertelt een inwoner van de Gurinckxstraat dat ze de voorbije tien jaar al 5 of 6 keer te maken kreeg met wateroverlast. Op 23 en 24 augustus 2002 werden de Kerklaan en de omliggende straten opnieuw getroffen en liepen 3 woningen schade op. In de Kerklaan was er ook al op 16 juni 2001 wateroverlast met 17 schadedossiers tot gevolg. Voor deze catastrofe werd iedereen vergoed door de intercommunale omdat de problemen het gevolg waren van een niet-werkende sluis van een wachtbekken.

Directeur Eynatten van de Intercommunale wijst erop dat de ondergrondse Woluwe thans een zeer groot debiet aankan van maar liefst 40 m³ per seconde. ‘In de nacht van 4 op 5 juni 2002 bereikte de waterloop echter een recordhoogte sinds in 1930 met metingen werd gestart. Verschillende zware regenbuien volgden die nacht telkens de loop van de vallei. In zo’n geval staan we machteloos, want er is geen tijd om de wachtbekkens te ledigen.’ Om de problemen aan de Kerklaan en de Broekstraat op te lossen, pleit hij ervoor de Woluwe vanaf de Kerklaan door te trekken tot in Eppegem en de uitmonding in de Zenne aan de Broekstraat af te sluiten. ‘Hierdoor zal dit gebied worden verlost van wateroverlast, en ook het wachtbekken waar nu in 60 procent van de gevallen Zennewater binnenloopt, zal dan beter gebruikt kunnen worden’, aldus Eynatten.

Burgemeester Jean-Pierre De Groef van het beproefde Machelen wil echter dat het Vlaams Gewest in de toekomst een grotere rol gaat spelen in beheer van de Woluwe, die een

Bavo Eynatten

waterloop klasse 1 is en dus in principe onder gewestelijke bevoegdheid valt. Dat de Intercommunale Woluwe dit beheer nu waarneemt, is het gevolg van het feit dat zij de Woluwe indertijd overwelfde bij de aanleg van de Woluwelaan. Machelen gaat terzake akkoord met het voorstel van de provincie Vlaams-Brabant om met de Vlaamse Gemeenschap te gaan onderhandelen over de overname van de ondergrondse Woluwe en spaarbekkens. Op die manier is een beheer over een groter geheel van waterlopen mogelijk waardoor men preventiever zal kunnen optreden.

Teveel beton is nefast

Buurgemeente Zaventem lijkt het overstromingsgevaar grotendeels te hebben bedwongen. ‘Als geboren en getogen Zaventenaar heb ik in mijn jeugd veel overstromingen meegemaakt en daarom heb ik bij mijn aantreden in 1983 meteen een totaalrioleringsplan laten opstellen’, zegt bur-

gemeester Francis Vermeiren van Zaventem. 'Van alle gemeenten in België heeft Zaventem de afgelopen decennia zeker de zwaarste financiële inspanningen geleverd ten behoeve van een goed werkend rioleringsstelsel en de aanleg van 4 wachtbekkens waarvan 1 ondergronds. Het project is zo goed als afgewerkt. Aan het klassieke knelpunt in de Hennaulaan werd de riool sterk verbreed, wat een grote verbetering is gebleken. Onlangs waren er weer problemen, maar die hadden te maken met het dumpen van matrassen in de riool, wat ik een criminele daad vind.' Dany Blockmans van Natuurpunt Zaventem wijst er op dat het heel veel geld heeft gekost om Zaventem van overstromingen te vrijwaren en dat men zich dat zelf aandoet door zoveel beton te leggen. 'De aanleg van industrieterreinen in Zaventem heeft zijn limiet bereikt en parkings kunnen

De gemeenschap heeft al miljoenen euro betaald om overstromingen in de Woluwevallei te voorkomen, maar sommige problemen zijn nog steeds niet van de baan

van Zaventem wijst op de nefaste gevolgen van de toename van het aantal grondverhardingen in de gemeente. Burgemeester Vermeiren is daar niet blind voor: 'Wij hebben de bouwers van de industriezones op Keiberg en in de Icaroswijk verplicht om een wachtbekken en grasperken aan te leggen en de parking waterdoorlatend te maken.'

Investeren in riolering loont

'Kraainem was vroeger de gemeente die het meest in het nieuws kwam door wateroverlast', vertelt schepen Luk Van Biesen. 'Vooral het laagste deel van Kraainem, aan de samenvloeiing van de Woluwe en de Kleine Maalbeek in de omgeving van de Van Hovestraat aan het viaduct, werd geregeld zwaar getroffen. Op voorstel van professor Berlaymont van de Leuvense universiteit werd de riolering onder het viaduct ontdebeld, een pompstelsel geïnstalleerd en hogerop een wachtbekken aangelegd. Bij hevige regenval stuwden de pompen het water via het tweede circuit naar de collector van de Woluwevallei. Op een incidentje na zijn we de afgelopen jaren op deze plaats van waterproblemen gespaard gebleven', aldus de schepen. Kraainem zit wel nog met een afwateringsprobleem in de riolen aan de Lenaertstraat die verstopt raken door modder afkomstig van de velden. Momenteel wordt hiervoor een oplossing gezocht. Buurgemeente Wezembeek-Oppem heeft volgens burgemeester François Van Hoobrouck ook hoe langer hoe minder te kampen met wateroverlast. 'De problemen die we in de jaren '90 in de Bouwstraat hadden, ongeveer het laagste punt van de gemeente, zijn sterk verminderd door rioleringswerken in de aanpalende Astridlaan. Daarenboven begonnen we in 2005 met werken die de capaciteit van de riolen in de Bouwstraat zelf moeten verdubbelen.' Ook hij wijst op de nefaste invloed van de toenemende betonning van gronden in zijn gemeente. In Tervuren zorgt de Voer, die ontspringt in deelgemeente Vosseme, soms voor ondergelopen weilanden. Bij zware regenval hebben de akkers ook te lijden van erosie, wat in 2001 in de Leopold II-wijk aanleiding gaf tot wateroverlast. De gemeente besliste inmiddels om in 2003 een wachtbekken aan te leggen dat deze wijk moet behoeden voor verdere problemen. 'Met diverse landbouwers werd daarnaast een overeenkomst gesloten waarbij de gemeente een toelage voorziet als zij maatregelen nemen om erosie tegen te gaan, bijvoorbeeld door samen met de bieten andere planten te zaaien die na het rooien van de bieten in de winter blijven staan, waardoor het afstromen van modder wordt voorkomen', legt schepen Mark Van Roy uit. Vilvoorde blijft volgens schepen van openbare werken Albert Absillis dankzij de vele investeringen in het rioleringsstelsel ook grotendeels gespaard van wateroverlast. Eind augustus van vorig jaar hadden de wijken Kassei en Koningsloo weliswaar af te rekenen met zware overstromingen, maar volgens Absillis was dat een eenmalig gebeuren en louter te wijten aan de hevige regenval die de riolen niet konden slikken. De uitzonderlijke weersomstandigheden werden trouwens door het KMI bevestigd, waardoor de getroffen bewoners aanspraak konden maken op een vergoeding door het rampenfonds.

Luc Vanheerentals

FOTO: PASCAL VIGNERON

Wateroverlast in Machelen op 16 juni 2001

Dit is het eerste deel in een reeks van 3 over wateroverlast in de Vlaamse rand rond Brussel. In deel 2 zullen Drogenbos, Linkebeek, Beersel, Sint-Genesius-Rode, Hoeilaart en Overijse aan bod komen. In het laatste deel Grimbergen, Meise, Wemmel, Asse, Dilbeek en Sint-Pieters-Leeuw.

Flooding in the Rand: sewers and stormwater balancing tanks to turn the tide

In 2002 the Flemish municipalities to the east of the Brussels Capital Region - Vilvoorde, Machelen, Zaventem, Wezembeek-Oppem, Kraainem and Tervuren - are in a manifestly better position to cope with flooding than they were ten years ago. That's the good news. The bad news is that the various efforts made over the past few decades to keep the Woluwe valley safe from flooding have cost the community millions of euros, and that - even so - some problems have still not been solved. Some observers (and not just young environmental activists) are warning in this connection of the consequences of the ever-increasing building development and other forms of soil surfacing in this region, which a few centuries ago was still mostly marshland.

Den Diepen Boomgaard in de lift

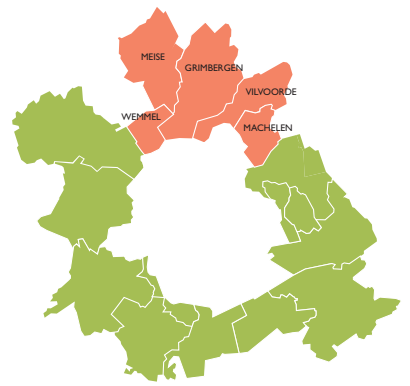

FOTO: PASCAL VIGNERON

Het biobedrijf 'Den Diepen Boomgaard' in Grimbergen krijgt er twee werkrachten bij. Dat heeft Vlaams minister van Werkgelegenheid Renaat Landuyt beslist. 'In ons bedrijf werken momenteel al een twintigtal mensen uit Vilvoorde, Grimbergen en Zemst. Ongeveer de helft daarvan was voor hun aanstelling langdurig werkloos, wat een voorwaarde was voor hun aanstelling', legt

Katlijn Sanctorum van Den Diepen Boomgaard uit. 'De twee nieuwkomers zullen onder meer instaan voor de bedeling van de groentepakketten en de dienstverlening.' Twee keer per week verdeelt Den Diepen Boomgaard groentepakketten in de ruime omgeving. 'Ons bedrijfje zit duidelijk in de lift', vertelt Katlijn Sanctorum. 'De vraag is momenteel zelfs groter dan het aanbod. We

merken dat mensen steeds bewuster omgaan met hun voeding en gevoelig zijn voor de argumenten vers, seizoensgebonden en rechtstreeks van bij de al dan niet biologische producent.' Meer info over Den Diepen Boomgaard vindt u

op de website www.diepenboomgaard.be of tel. 02-270 00 35.

TD

VILVOORDE

Sleutelen aan kinderopvang

De regio Vilvoorde heeft dringend behoefte aan extra kinderopvang. Dat is gebleken uit een behoefteonderzoek van Kind en Gezin bij Vilvoordse gezinnen met kinderen tussen nul en twaalf jaar. 'Het stadsbestuur is zich bewust van deze problematiek', zegt schepenvan Sociale Zaken Hans Bonte. 'We hebben in samenspraak met de betrokkenen een lokaal beleidsplan Kinderopvang opgesteld dat een oplossing moet bieden. Concreet moet er op korte termijn werk worden gemaakt van de uitbreiding van het kinderdagverblijf in Houtem, en we voorzien ook een nieuwe kribbe in de wijk Koningslo.' Hans

Bonte wil ook dat er een haalbaarheidsstudie komt voor een bedrijfskribbe voor de personeelsleden van enkele Vilvoordse bedrijven en een netoverschrijdend initiatief voor buitenschool-

FOTO: RITA DANIELS

se opvang. Het stadsbestuur wil tegen 2005 de wachtlijsten voor kinderopvang weggewerkt hebben.

TD

DE RAND

Opvanggezinnen gezocht

De vzw Kinderdienst van Telenet, een privé plaatsingsdienst die de opvang van kinderen tot 12 jaar in opvanggezinnen verzorgt, is op zoek naar opvanggezinnen in de regio rond Brussel. Deze opvang gebeurt alleen op vraag van de ouders en omwille van sociale redenen, zoals hospitalisatie, depressie, pedagogische moeilijkheden of overbelasting. De duur van de opvang varieert van enkele dagen tot enkele weken of maanden, met een maximum van 6 maanden. Er bestaan verschillende opvangmogelijkheden: crisisopvang, gewone opvang, peterschappen (regelmatige

weekendopvang), vakantieopvang, enz. De meeste kinderen komen uit kansarme gezinnen die sociaal geïsoleerd leven. Tijdens en na de opvang wordt het hele gezin intensief begeleid met het oog op een snelle terugkeer van de kinderen naar huis. Wilt u deze kinderen een fijne tijd geven in uw gezin en bent u bereid om nauw samen te werken met de Kinderdienst?

Neem dan contact op met de vzw Kinderdienst, Kogelstraat 24, 1000 Brussel, tel. 02-289 72 70.

PG

DE RAND

Lawaaiërige partner

Mensen die in de omgeving van een luchthaven wonen hebben meer gezondheidsklachten en wijten die klachten ook vaker aan stress. Dat is gebleken uit een studie door het Academisch Centrum Huisartsgeneeskunde van de VUB. Meer dan 1.000 patiënten werkten mee aan het onderzoek. De klachten die het vaakst gemeld werden waren hoofdpijn, vermoeidheid en depressie te wijten aan stress. Patiënten die in de omgeving van de

luchthaven wonen hebben volgens het onderzoek merkkelijk meer stress dan anderen. Verrassend is dat patiënten uit de omgeving van de luchthaven veel meer last ondervinden van het lawaai afkomstig van hun partner. Volgens de onderzoekers hebben die mensen zich onbewust neergelegd bij de langdurige lawaai-overlast van de luchthaven en zijn ze minder verdraagzaam voor het lawaai van hun partner.

TD

Nachtluchten voor rechtbank

De gemeenten Meise, Machelen, Grimbergen en Wemmel starten met een gerechtelijke procedure tegen de concentratie van de nachtluchten op baan 25R van Zaventem. Sinds een aantal weken wordt 80% procent van de nachtluchten langs die baan geconcentreerd en dat heeft volgens de betrokken burgemeesters een erg nefaste invloed op de nachtrust van hun inwoners. Volgens een eerder akkoord zouden de nachtluchten vanaf eind december 2002 voor 100% procent baan 25R gebruiken, maar daar heeft de federale overheid na massale klachten voorlopig van

afgezien. 'Een toegeving waar we niet tevreden mee zijn', zegt burgemeester Jean-Pierre De Groef van Machelen. 'Wij pleiten nog steeds voor een spreiding van de nachtluchten zodat onze inwoners niet extra belast worden ten koste van anderen.' Ook actiegroep Daedalus is niet te spreken over het nachtluchtenakkoord. 'Volgend jaar zouden de B727-toestellen die het meeste lawaai maken 's nachts niet meer vliegen, maar dat biedt geen soelaas', meent woordvoerder Erik Tamboryn. 'De overheid moet in de eerste plaats rekening houden met de frequentie van de

vluchten en de dramatische gevolgen die dat heeft voor onze nachtrust. Volksgezondheid is blijkbaar

geen prioriteit en dat betreuren wij ten zeerste', aldus nog Tamboryn.

TD

MEISE

Schildpad slaat aan

FOTO: PASCAL VIGNERON

schildpad achter hun raam te hangen. Dat bewijst niet alleen dat de problematiek van het te snel rijden leeft in de gemeente, maar dat de mensen er ook concreet iets aan

In Meise zijn schepenen Jos Emmerechts en Marcel Belgrado gestart met een 'Graag traag-actie'. Op hun initiatief werd naar zevenduizend gezinnen uit Meise een affiche verstuurd met daarop een schildpad op wielen en de boodschap 'Graag traag'. De affiche-campagne heeft heel wat succes. 'Veel mensen gaan in op onze uitnodiging om de affiche met de

willen doen. Sommige inwoners die langs drukke verkeersaders wonen, vragen ons zelfs een bord in hun voortuin te plaatsen om er een hele reeks affiches op te hangen', aldus een tevreden Marcel Belgrado.

Wie een affiche wenst, kan contact opnemen met Jos Emmerechts op het nummer 0478-22 85 90.

TD

BRUSSEL EN DE RAND

Wegwijs in de taalwetgeving

Sinds enkele weken kunnen inwoners van Brussel en de rand die vragen of klachten hebben over de inhoud en de toepassing van de taalwetgeving terecht bij het Steunpunt Taalwetwijzer. Ook wie meer wil vernemen over de stappen die men kan ondernemen bij overtredingen, kan voortaan een beroep doen op het Steunpunt. De dienst is elke werkdag van 9.00 tot 19.00 te bereiken via de Vlaamse Infolijn op het telefoonnummer 0800-3 02 01. Specifieke of concrete vragen kunt u eveneens mailen naar taalwetwijzer@vlaan-

deren.be. Op de website www.taalwetwijzer.be en in een brochure 'De Taalwetwijzer. Welke taal wanneer?', vindt u de belangrijkste basisprincipes over het taalgebruik in bestuurszaken, het bedrijfsleven en het onderwijs. Bewoners van de rand kunnen met hun vragen of klachten zoals voorheen nog steeds terecht bij het Taalloket van vzw 'de Rand', tel. 02-456 97 85, e-mail taalloket@derand.be. In het volgende nummer van Randkrant verneemt u meer over de werking van het Steunpunt.

PG

MUISKEN VAN RELEGEM

Men zal in de *Annuaire du Clergé* van het aartsbisdom Mechelen vruchteloos zoeken naar een priester met de naam Muisken. En toch was Muisken pastoor in Relegem in het begin van de jaren 1900. Eigenlijk heette hij Franciscus Marie de Sany, geboren in Halle in 1870. Hij was al tien jaar onderpastoor in het naburige Wemmel, toen hij in oktober 1906 tot pastoor in Relegem werd aangesteld. De Sany was

eerder een klein, gedrongen mannetje, een bezige bij die niet kon stilzitten, die niet alleen met de zielzorg, maar met alle facetten van het dorpsleven was begaan. Zijn parochianen noemden hem al vlug Muisken.

Pas aangekomen in Relegem, richtte Muisken De

De kerk van Relegem

Vereenigde Hoendertelers op, een beroepsvereniging voor kiekenkwekers, weldra gevolgd door *Steun geeft Moed*, een syndicaat voor veehouders en nadien nog *Helpt Elkander*, een bond voor de aardbeienplanters of 'jetbeesboeren' zoals ze dat in Relegem zeggen. In 1909 kwam er nog een vereniging bij voor fruittelers, *Nut en Vermaak*. Het grootste werk dat pastoor de Sany verwezenlijkte, was de bouw van een nieuwe kerk, die verrees op de fundamenten van de oude Sint-Jan-Baptistkerk, waarvan alleen de toren en de kolommen behouden bleven. Na de oorlog (1914-1918) ging Muisken noodgedwongen weg uit Relegem omdat hij almaar meer last kreeg van zijn kniegewrichten. Hij werd aalmoezenier in het Gasthuis in Asse. Het eerste dat hij daar deed, was een nieuwe tuin aanleggen! Nog geen 58 jaar oud is hij in 't gasthuis gestorven.

Jaak Ockeley

Ondanks lange wachtlijsten nauwelijks nieuwe woningen

Een sociale huisvestingsmaatschappij (shm) als de Inter-Vilvoordse bepaalt het gezicht van Vilvoorde. Om tal van redenen zitten de shm's momenteel echter in het defensief: uitbreiding van hun aanbod zit er niet meteen in. De sociale verhuurkantoren die sinds kort opereren op de woningmarkt, zijn niet alleen een veel minder krachtig instrument dan de shm's, ze komen soms zelfs niet eens van de grond.

De Inter-Vilvoordse Maatschappij voor Huisvesting, kortweg de Inter-Vilvoordse, is een van de vier sociale huisvestingsmaatschappijen (shm's) die in de Vlaamse rand actief zijn. Ze bezit momenteel 2.183 woningen, waarvan 280 in Machelen, 1.751 in Vilvoorde en 152 in Muizen (Mechelen). Daarvan waren er eind vorig jaar 1.961 verhuurd, 222 woningen worden niet verhuurd in afwachting van verkoop of grondige renovatie. Zo beheert de maatschappij nog 300 vooroorlogse woningen die momenteel grondig vernieuwd worden. Sommige woningen van de Inter-Vilvoordse zijn erg goedkoop. Vorig jaar verhuurde ze zelfs nog 8 woningen voor minder dan 25 euro (1.000 frank). Voor 70 woningen werd een maandelijkse huur gevraagd tussen 25 en 50 euro (2.000 frank).

TABEL Verhuurprijzen van de woningen bij Inter-Vilvoordse

MAANDELIJKE HUURPRIJS	AANTAL WONINGEN
Tussen 0 en 50 euro	78
Tussen 50 en 100 euro	289
Tussen 100 en 150 euro	509
Tussen 150 en 200 euro	491
Tussen 200 en 250 euro	217
Tussen 250 en 300 euro	124
Tussen 300 en 350 euro	92
Tussen 350 en 400 euro	44
Boven de 400 euro	79

De gemiddelde huurprijs bij deze huisvestingsmaatschappij bedraagt 180 euro, wat volgens de Inter-Vilvoordse zelf neerkomt op ongeveer een derde van de gemiddelde privé huurprijs. Wat daar ook van zij: het is duidelijk dat Vilvoorde er anders zou uitzien zonder de Inter-Vilvoordse, die immers goed is voor een op acht woningen in de stad aan deze relatief lage prijzen.

En er is kennelijk behoefte aan méér, want eind 2001 stonden bij de huisvestingsmaatschappij 564 kandidaat-huurders ingeschreven. Momenteel is er volgens de Inter-Vilvoordse een wachttijd van 13 maanden. Luc Penninckx, directeur van Inter-Vilvoordse: 'Ik begrijp dat veel mensen dat heel lang vinden. Autochtonen voelen zich ook soms gepasseerd door allochtonen, omdat die op het eerste zicht voorrang lijken te krijgen. Dat klopt niet! Het is wel zo dat autochtonen de neiging hebben zich pas in te schrijven op het moment dat ze het moeilijk krijgen en dan moeten ze inderdaad nog lang wachten. Allochtonen, hier vooral Marokkanen, schrijven zich vlugger in omdat hun problemen acuter zijn. Mijn boodschap is dus: schrijf u op tijd in!'

Steeds meer armere bewoners

Een deel van de kandidaat-huurders komt uit Brussel waar de sociale huurwoningen gemiddeld 300 euro kosten, nagenoeg dubbel zoveel als in Vilvoorde. In die zin gaat in het Brusselse een grote aantrekkingskracht uit van de sociale woningen in de rand. Is de angst om Brusselse armen aan te trekken de reden waarom shm's - ondanks de lange wachtlijsten - tegenwoordig niet veel meer bouwen in de rand? Luc Penninckx voelt zich niet geroepen om die meer politieke vraag te beantwoorden. Hij ziet wel een aantal praktische problemen die verklaren waarom veel shm's niet geneigd zijn nog veel nieuwe woningen bij te bou-

wen. Penninckx: 'Met het huidige huurbesluit is het voor een shm niet interessant om nog veel huurwoningen te bouwen. Nieuwbouwprojecten verslechteren onze financiële situatie. Vooral de inkomsten, en dat zijn voor ons in de eerste plaats de huurgelden,

Luc Penninckx

blijven sinds een aantal jaren immers aan de lage kant. Niet alleen omdat 2% van de huurders niet tijdig betaalt, maar ook omdat er een structureel probleem is.'

Hier past een woordje uitleg. De huurprijs die gegadigden betalen voor een sociale woning, hangt enerzijds af van de basishuurprijs die een shm op die woning plakt, en anderzijds van het inkomen en de gezinssamenstelling van de huurder. Naargelang dat inkomen zal hij of zij een groter percentage van die basishuurprijs moeten betalen, met een minimum van de helft van de basishuurprijs. De basishuurprijs moet op jaarbasis wettelijk tussen de 3% en de 9% van de kostprijs van het huis bedragen. Een huis dat 100.000 euro heeft gekost, brengt in de praktijk per jaar tussen de 3.000 à 7.500 euro aan huur op. Daarmee moeten de shm's hun leningen afbetalen. In het verleden was het zo dat minstens een derde meer begoede sociale huurders be-

FOTO: PASCAL VIGNERON

taalde voor twee derde armeren. Tegenwoordig wonen er echter meer armere mensen in de sociale huurwoningen. Daarvoor zijn verschillende redenen. De eerste is dat door het huurbesluit van 1994 de inkomensgrens van de mensen die aanmerking komen voor een sociale woning fors naar beneden werd geduwd. Penninckx: 'Dientengevolge krijgen we steeds meer mensen die minder dan de basishuurprijs betalen, waardoor de afbetaling van onze leningen moeilijker wordt. Daarnaast zijn er meer echtscheidingen dan vroeger. Eenoudergezinnen hebben het financieel minder breed, waardoor steeds meer van onze huurders alweer minder dan de vooropgestelde basishuurprijs moeten betalen. Wij zitten nu gemiddeld op 88% van de basishuurprijs; de maatschappij ontvangt dus 12% te weinig om financieel op schema te zitten.' Met elk nieuw project - en dus elke nieuwe lening - verergert die situatie. Het ge-

'We krijgen steeds meer mensen in onze woningen die minder dan de basishuurprijs betalen'

brek aan huurinkomsten kan ten dele gecompenseerd worden door de verkoop van sociale woningen, maar dat vermindert dan weer het huuraanbod. Misschien is er beterschap op komst voor de financiële situatie van de shm's omdat Vlaams minister Gabriëls, onder meer bevoegd voor huisvesting, de inkomensgrens om in aanmerking te komen voor sociale huurwoningen verhoogde. 'Die maatregel zal maar op middenlange termijn effect sorteren, als door het verloop die meer goeude huurders weer wat talrijker worden', nuanceert Penninckx.

Of dat zal volstaan om de shm's - zelfs op termijn - een nieuwe impuls te geven, is nog maar de vraag. Over het algemeen lijkt de politieke steun voor de klassieke bouw van sociale huurwoningen weg te ebben. Een echt sociaal alternatief dat de reële noden kan opvangen, staat daar vooralsnog niet tegenover.

Huiseigenaars bang voor het OCMW

Sociale verhuurkantoren (SVK's) kunnen deel uitmaken van zo'n alternatief sociaal woonbeleid. Een SVK huurt woningen op de privé markt en verhuurt die dan, al of niet dank zij subsidies, goedkoper door aan mensen die niet over de middelen beschikken om een woning op de privé markt te vinden. Het SVK Webra is actief in 20 Vlaams-Brabantse gemeenten en lijkt daarin te slagen (zie volgende aflevering van deze reeks), maar in Machelen lukt het dan weer niet. Op anderhalf jaar tijd slaagde het SVK van Machelen, een initiatief van het lokale OCMW, er niet in ook maar één Machelse eigenaar te overtuigen een woning via hen te verhuren. Zegt de Machelse OCMW-voorzitter Jean Dewaerheid: 'De achterdocht is blijkbaar groot. Eigenaars vragen zich af wie hun woning zal betrekken en in welke staat die zich na het verstrijken van het sociale verhuurcontract zal bevinden.' Maatschappelijk werkster Carine Pepermans vermoedt dat veel eigenaars het OCMW nog altijd uitsluitend associëren met miserie en daarom weigerachtig staan tegenover verhuren aan het OCMW. Toch loopt die eigenaar juist geen enkel risico. Het SVK en dus het OCMW en dus de overheid, huurt immers van de eigenaar. Het is bijgevolg het OCMW dat de huur moet betalen en de woning moet afleveren in dezelfde staat als bij het begin van het huurcontract. Toch lukt het SVK dus niet in Machelen. Een en ander heeft ook te maken met de plaatselijke huurmarkt: de vraag is zoveel groter dan het aanbod. Carine Pepermans: 'Als iemand een bordje "Te huur" uithangt, is het twee uur later soms alweer weg. We vissen stevast achter het net.' Een deel van het probleem is ook dat het SVK 'maar' over een jaarbudget

Peu de nouveaux logements malgré les longues listes d'attente

Bien que la périphérie de Bruxelles compte quatre sociétés de logements sociaux, les listes d'attente de candidats à la location sont longues. Comme actuellement un nombre croissant de personnes aux ressources insuffisantes emménagent dans ces logements, les revenus des sociétés de logements diminuent. Par conséquent, nous ne disposons pas de moyens suffisants pour lancer des projets de nouvelles constructions afin de répondre à la demande en logements sociaux.

van 7.000 euro per woning beschikt, en daarom zoekt in de prijs categorie van woningen tussen de 300 en 400 euro per maand. Daarvan zijn er niet al te veel in Machelen. Dewaerheid: 'Woningen die veel duurder zijn kunnen we niet nemen als ze bestemd zijn voor een leefloner (nieuwe term voor wie moet leven van het bestaansminimum, nvdr). Wettelijk bedraagt het leefloon voor een alleenstaande met kinderen maximaal 778 euro per maand. Als we 500 euro moeten besteden aan de woning, blijft er onvoldoende over voor andere uitgaven.'

Pepermans benadrukt dat de huisvestingsproblemen zich zeker niet alleen stellen voor de pakweg 20 tot 25 leefloners die Machelen telt. 'Veel mensen met een mooi inkomen torsen een enorme schuldenlast. We leven in een consumptiemaatschappij en blijkbaar kan menigeen niet aan de verleiding weerstaan op krediet te kopen. Sommigen komen daardoor in de problemen, onder meer inzake huisvesting. Als OCMW krijgen we daar veel mee te maken. Gisteren kwamen hier liefst veertig dossiers binnen van mensen die hun waterrekening niet betalen. Als mensen die al niet kunnen betalen, wijst dat op ernstige financiële problemen.'

John Vandaele

FOTO: PASCAL VIGNERON

'Dit is geen Vlaamse nederlaag', zei Vlaams minister voor Milieu Dua. 'Oefen nog even geduld', suste minister-president Dewael. 'Het is een goed akkoord', vond eerste minister Verhofstadt. Zo klonk het eind vorig jaar na het overleg tussen de federale overheid en de deelstaten over het omstreden luchthavenakkoord dat alle nachtvluchten boven de noordrand concentreert. Om tegemoet te komen aan de talloze klachten van boze inwoners uit de getroffen gemeenten, werd alleen beslist om de volledige concentratie van de nachtvluchten, voorzien voor eind december van vorig jaar, voorlopig uit te stellen tot het tijdstip waarop koeriersbedrijf DHL zijn lawaaierige Boeings 727 uit de lucht haalt. 'Wat ons betreft zal de regering haar huiswerk moeten overmaken', zegt industrieel ingenieur Roger Vermeiren. Hij is voorzitter van Actie Noordrand en woont in Meise.

RV 'Een Vlaamse nederlaag? Ik weet het niet, maar ik vind wel dat de meeste Vlaamse politici onvoldoende belangstelling tonen voor het hele dossier, wellicht omdat ze zelf niet in het getroffen gebied wonen. Meer geduld? In de loop der jaren heb ik goed genoeg gezien hoe de houding van de inwoners is geëvolueerd. De mensen zijn nu ronduit boos, hun geduld is op. Een goed akkoord? De eerste versie van het luchthavenakkoord, die van februari 2000, was goed omdat die voor iedereen een verbetering inhield, maar nadien werd het akkoord der-

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Roger Vermeiren van Actie Noordrand

'De mensen worden stilaan echt boos'

mate 'gekneed' dat het eindresultaat niet veel meer voorstelde. Begin 2002 hebben wij een petitie met meer dan 7.000 handtekeningen ingediend bij federaal minister van Verkeer Isabelle Durant tegen dat verminkte akkoord, maar dat lijkt geen of nauwelijks indruk te hebben gemaakt. Net zoals twee jaar geleden trok iedereen eind vorig jaar het dossier naar zich toe en nu zijn we terug bij af. Ik hoop dat er uiteindelijk toch een aanvaardbare oplossing uit de bus zal komen. Nee, de luchthaven van Zaventem moet niet weg, ze moet alleen gebruikt worden in functie van haar bestemming: luchthaven in een stedelijk gebied. Is het niet merkwaardig dat men jarenlang nauwelijks aandacht heeft geschonken aan het feit dat 10.000 woningen geteisterd worden door lawaai? Als er 10.000 huizen onder water zouden staan, dan zou er meteen een rampenplan worden afgekondigd ten behoeve van de getroffen bewoners. Water is aantrekkelijk, mensen wonen graag aan het water, maar niemand wil een ondergelopen huis. Overstromingen zijn vreselijk voor de betrokkenen, maar mensen buiten het getroffen gebied kunnen zich de ellende nauwelijks voorstellen, ook niet als ze

die op televisie zien. Zo is het ook met geluidsoverlast. Ik kan me moeilijk voorstellen dat de overheid bij een overstroming de ramen en de deuren van de woningen in het overstromde gebied gaat dichtmetselen. Nee, in dat geval maakt men werk van dijken, of worden er rioleringen aangelegd en weet ik wat nog meer. Bij geluidsoverlast duurt het jaren voordat men beseft dat er een probleem is, om dat probleem vervolgens met halfslachtige maatregelen aan te pakken.'

2000 klachten per week

RV 'Mijn interesse voor heel de problematiek werd gewekt door de lezing van een verslag van de milieuraad van Meise uit 1995, over de te verwachten geluidshinder. De echte problemen dateren van 1999 en sindsdien gaat het van kwaad naar erger, naar veel erger zelfs. In 2002 zijn de klachten massaal beginnen binnenstromen, 300 per dag, meer dan 2.000 per week, allemaal het gevolg van de concentratie van de nachtvluchten. De meeste mensen wachten overigens behoorlijk lang alvorens ze klacht indienen, maar als het echt de spuigaten uitloopt doen ze het wel. De inwoners van de getroffen gemeenten worden stilaan echt boos. In 2000 werd aangekondigd dat alles zou beteren en dat klonk toen redelijk aannemelijk, maar voor de noordrand verbeterde er uiteindelijk niets, integendeel zelfs. Dat zet kwaad bloed, zelfs bij mensen die lang onverschillig zijn gebleven voor de lawaaihinder. In principe kan iedereen met zijn klachten terecht bij de ombudsdienst van de luchthaven die vorig jaar werd opgericht. Niet dat dit in praktijk veel verandert, maar je krijgt nu tenminste elementaire informatie over het aantal vluchten en het tijdstip waarop die overvliegen. Zo zie je tenminste wat er gaande is, en kun je zwart op wit aantonen dat er een verband is tussen feiten en klachten

en dat het heus geen inbeelding is. Als industrieel ingenieur heb ik beroepshalve te maken met geluidstechniek. Ik weet dus dat lawaaihinder geen inbeelding is, je kunt die namelijk perfect meten. Uit medisch onderzoek blijkt eveneens dat lawaai-overlast schadelijke gevolgen heeft voor de gezondheid, maar dat lijkt allemaal niet erg veel indruk te maken op de politici. Om een goed beleid te kunnen voeren is er tijd nodig, dat begrijp ik best, maar het mag ook niet té lang duren. Je kunt hier gewoon niet meer denken of studeren omdat je je niet kunt concentreren. Niet alleen de nachtrust is verdwenen, ook overdag is het hier allesbehalve rustig met soms meer dan 500 toestellen die overvliegen.'

Aardbeien met kerst

De luchthaven van Zaventem was in oktober 2002 goed voor 1.345.892 passagiers en meer dan 46.000 ton - 46.000.000 kilo - vrachtvervoer (een stijging van 1,1% in vergelijking met oktober 2001). Omdat iedereen aardbeien wil met kerst? Een hazenrug uit Argentinië? Verse tonijn uit Indonesië? Mango's uit India? Boontjes uit Kenia?

RV 'Fruut, groenten en bloemen, tot daar aan toe, maar vaak gaat het om dingen die helemaal niet 's nachts vervoerd hoeven te worden, of zelfs helemaal niet per vliegtuig, zoals sigaretten bijvoorbeeld.

Het laatste decennium is het aantal vrachtluchten fenomenaal gestegen. Bovendien zijn veel van de toestellen die hiervoor gebruikt worden erg oud en lawaaiërig. Je kunt ze herkennen aan hun zwarte rook. Stel je eens even voor dat hier nog op grote schaal wagens zouden rondrijden van dertig jaar geleden; je zou je in het vroegere Oostblok wanen en iedereen zou er schande van spreken, maar in de lucht kan het wel.

Ik heb ook zo mijn bedenkingen bij de isolatie van de getroffen woningen. Dat staat natuurlijk erg mooi in een politiek akkoord, maar een huis isoleren tegen vliegtuiglawaai is lang niet zo eenvoudig. Je moet muren hebben van 80 cm dik, kunstmatige verluchting, voorzetramen en ga zo maar door,

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

'Ik heb een baan die mij heel lief is en die zou ik graag opnieuw in normale omstandigheden willen uitoefenen. Meer vraag ik niet'

het is een heuse industriële constructie. Dat is niet alleen lelijk, het is vooral financieel niet haalbaar.

De mensen krijgen steeds meer de indruk dat het niet de huizen zijn die men wil isoleren, maar wel de bewonersgroep. En die groep is niet zo klein als men ons wil doen geloven; het gaat om zowat 200.000 mensen verspreid over een heel aantal gemeenten. Of het nu een communautair dossier is of niet, dat maakt niets uit,

ik constateer alleen dat de Vlaamse ministers onvoldoende zijn opgekomen voor het wel en wee van de bevolking in de Vlaamse gemeenten.'

Het verschil tussen Melsbroek en Zaventem

RV 'Het verhaal dat de mensen hier toch maar goedkoop aan bouwgrond zijn geraakt omdat die in de buurt van de luchthaven lag, is een fabeltje. Vijftig jaar geleden was er in Wolvertem geen sprake van de luchthaven van Zaventem, maar wel van die van Melsbroek. Een keer een vliegtuig zien overvliegen is een attractie, maar als het er honderden per

dag worden, is dat geen bezienswaardigheid meer. Er was wel een groei voorzien, maar het is niet mooi meer zoals het er nu aan toe gaat.

Tientallen jaren geleden was Meise een landelijke gemeente. Inmiddels is de gemeente wel verstedelijkt, maar toch zijn er nog plekken waar je op adem kunt komen. Verstedelijking biedt voordelen, bijvoorbeeld inzake het cultureel aanbod, maar ook nadelen zoals verkeersdrukte. Nee, aan verhuizen denk ik niet, dat zou nog eens extra verplaatsingen naar vrienden en familie met zich meebrengen! Ik ben geen politiek figuur en heb helemaal geen ambities in die richting. Ik heb een baan die mij heel lief is en die zou ik graag opnieuw in normale omstandigheden willen uitoefenen. Meer vraag ik niet.'

Geneviève Ostyn

Roger Vermeiren von Actie Noordrand: 'Die Leute werden allmählich wirklich ärgerlich'

Der Industrie-Ingenieur Roger Vermeiren ist Vorsitzender von Actie Noordrand, einer Vereinigung, die eine Kampagne gegen die zunehmende Lärmbelästigung der Noordrand-Bewohner durch die Nachtflüge am Flughafen Zaventem führt. Um den zahllosen Beschwerden der verärgerten Einwohner aus den betroffenen Gemeinden zu entsprechen, wurde Ende letzten Jahres nur beschlossen, die vollständige Anzahl der für Ende Dezember letzten Jahres geplanten Nachtflüge vorläufig auszusetzen, bis das Kurierunternehmen DHL seine lauten Boeings 727 aus der Luft nimmt. 'Unserer Meinung nach muss die Regierung ihre Schularbeiten noch einmal machen', sagt Vermeiren. 'Die erste Version der Flughafen-Vereinbarung vom Februar 2000 war gut, da sie für jedermann eine Verbesserung bedeutete, aber danach wurde diese Vereinbarung dermaßen 'verbogen', dass sie am Ende nicht mehr viel vorstellte.'

Bedrijven vestigen zich liever in de rand dan in Brussel

Nogal wat ondernemingen houden het in het hoofdstedelijk gewest voor bekeken en gaan op zoek naar een stek net buiten de stad. IBM, Proton World, Mc Cann-Ericsson, Johnson & Johnson, Michelin, het zijn maar enkele grote namen die de stap zetten. Deze exodus is niet alleen toe te schrijven aan de hoge bedrijfsbelastingen in het Brussels Gewest, de rand scoort ook beduidend beter qua infrastructuur.

Het gespecialiseerde vastgoedbureau Catella Codemer becijferde dat in het westen en oosten van Brussel de bezetting van kantoorruimte daalde van 127.500 vierkante meter in 2001 tot 83.000 vierkante meter in 2002. In de periferie werd er in die periode een stijging genoteerd van 87.000 vierkante meter. De conclusie van gedelegeerd bestuurder Richard Boomer van Catella Codemer: bedrijven trekken langzaam maar zeker weg uit het Brussels Gewest en ontwikkelen zich verder in de rand.

Recent bleek al uit een studie van het Brussels Observatorium in opdracht van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor Brussel (GOMB) dat bedrijven zich liever vestigen in de buurt van grote invalswegen dan in het centrum.

Mobiliteit speelt daarbij een rol, maar dat is niet de enige en zeker niet de doorslaggevende factor. Daar is Dominique

Michel, secretaris-generaal van Agoria-Brussel, de sectorfederatie van de technologische industrie, van overtuigd. De leegloop heeft volgens hem vooral te maken met het onvriendelijke ondernemersklimaat in Brussel.

Hij heeft het over de 'perverse economische logica van de Brusselse regering, die alleen fiscale stimuli toekent

de afdrachten voor de onroerende voorheffing aan alle overheden samen een Brussels bedrijf jaarlijks gemiddeld 25 euro per vierkante meter méér kosten dan in Vlaanderen. 'Je zou voor minder jaloers zijn op concurrenten in Zaventem of Waver', besluit Michel. Als bijkomend pluspunt voor de rand wijst het makelaarskantoor Cotella

FOTO: PASCAL VIGNERON

aan particuliere consumenten en het verlies aan inkomsten compenseert door het opleggen van nieuwe lasten aan de bedrijven'. De Brusselse ondernemingen zijn al lang niet meer blind voor de gunstige tarieven inzake gronden eigendomsbelasting in gemeenten als Zaventem, Machelen, Vilvoorde. Een cijfer ter illustratie: de opcentiemen op de onroerende voorheffing bedragen in het Brussels Gewest gemiddeld 2.620, in Vlaams-Brabant 1.008.

Gerechtvaardigde jaloezie

Globaal genomen betaalt een bedrijf in Brussel 20% meer belastingen dan een bedrijf in de rand. Dominique Michel is ook allerm minst te spreken over de 'creativiteit' van de Brusselse overheid om almaar nieuwe belastingen op te leggen, zoals op pc's en parkeerplaatsen. Agoria berekende dat

Codemer op de nabijheid van de Ring en de luchthaven, waar vooral multinationale ondernemingen, in het bijzonder Amerikaanse, belang aan hechten. Ook de moderne industrieparken die verrezen in de periferie trekken veel bedrijven aan. In de stad is de vrije ruimte schaars en moeten ze zich beperken tot vernieuwbouw of renovatie, terwijl nieuwbouw alle mogelijkheden open laat voor moderne en ruime kantoren. Richard Boomer van Catella Codemer waarschuwt ervoor dat Brussel één grote administratieve wijk dreigt te worden, een soort Washington aan de Zenne, waar na de kantooruren niets meer te beleven valt. De hoofdstad van Europa als spookstad; het is niet echt een aantrekkelijk vooruitzicht.

Chris Van Geyte

Companies prefer a base in the Rand to Brussels

Quite a few companies in the Brussels Capital Region have decided that they've had enough, and have started looking for a base just outside the city instead. The main reason for this exodus is the unfriendly business climate in Brussels. Globally considered, a company pays 20% more in taxes in Brussels than it would in the Rand. Many companies are also succumbing to the lure of the better business accommodation available in the Rand's up-to-date industrial parks.

RANDUIT

A G E N D A

Poëzie alom op Gedichtendag

Voor de vierde keer op rij wordt op de laatste donderdag van januari Gedichtendag gehouden. Gedichtendag, dat is dé dag waarop poëzie in de kijker staat in Vlaanderen en Nederland, op alle mogelijke, originele en opvallende manieren. In de rand kunt u op donderdag 30 januari alvast kiezen tussen 'Poëzie uit de hoge hoed' van Tine Ruyschaert

Ben Sluijs

het Brussels Jazz Orchestra en zijn eigen kwartet en hij was ook te horen op heel wat nationale en internationale festivals. Kortom: een perfecte symbiose tussen twee zielsverwanten.

Op de website www.gedichtendag.nl wordt alle informatie verzameld over de Gedichtendag in Vlaanderen en Nederland. Over 'Poëzie uit de hoge hoed' van Tine Ruyschaert neemt u meer op pag. 15 van Randuit.

in GC De Lijsterbes of de voorstelling van dichter Roger De Neef en jazzmuzikant Ben Sluijs in CC de Meent. De Neef werkte als jazz- en kunstrecensent bij Belga en de VRT en debuteerde in 1967. Tot nu toe publiceerde hij een tiental dichtbundels. In 1986 ontving hij de Driejaarlijkse Staatsprijs voor Poëzie. In 1996 verscheen 'Empty bed blues', een bundel met jazz- en bluesgedichten. Van daaruit is de link met saxofonist Ben Sluijs snel gelegd. Sluijs is momenteel actief in tal van ensembles waaronder Octurn,

Literair café Zenne en zo met Roger De Neef en Ben Sluijs
Beersel, CC de Meent, donderdag 30 januari om 20.00 Info: tel. 02-380 23 85
Poëzie uit de hoge hoed door Tine Ruyschaert
Kraainem, GC De Lijsterbes, donderdag 30 januari om 20.00 Info: tel. 02-721 28 06

Een winter lang tinteltenen

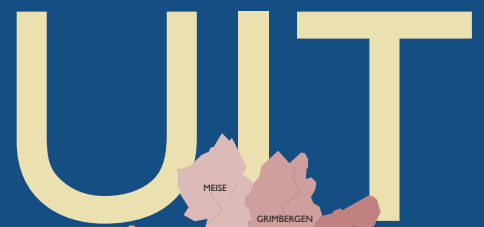
Verscheidene culturele centra bieden u onder de noemer 'Tinteltenen' tijdens de wintermaanden een rijk gevuld gamma van kunst- en cultuurproducten aan die geschikt zijn voor een ruim publiek van gezinnen met kinderen. Tinteltenen, dat staat voor kwalitatieve voorstellingen met

een kunsteducatieve omkadering op kindermaat. Voor een van deze voorstellingen, De Dromendief, bent u in GC De Zandloper aan het juiste adres.

De Dromendief met o.a. Connie Neefs, Jean Bosco Safari en Bart Cafmeyer
Wemmel, GC De Zandloper, zondag 26 januari om 14.30
Info: tel. 02-460 73 24

Lees meer op pag. 19 van Randuit

Andere Tinteltenen-voorstellingen in de rand vindt u in de agenda van Randuit onder de rubrieken 'Familie-voorstelling' en 'Film'. Meer info: www.gezinsbond.be

The sky is the limit

De jonge Duitse auteur Roland Schimmelpfennig beschrijft in Push-Up 1-3 - het motto 'the only way is up' in-

Els Dottermans

dachtig - hoe mensen zich in duizend bochten wringen om in hun beroepsleven een trapje hoger op de ladder te geraken. Hij schetst op een verrassend heldere wijze de gang van zaken in een bedrijf dat op het punt staat uit

te breiden en een nieuwe marketingcampagne te voeren. Dat is voor Schimmelpfennig het uitgangspunt om alle facetten van zijn personages te tonen: hun kleine kantjes, hun afgunst, hun passies, hun verliefdheden maar ook hun troost en verlangen.

Zie ook pag. 14 van Randuit.

Push-Up 1-3 door Het Toneelhuis
Dilbeek, CC Westrand, dinsdag 28 januari en donderdag 30 januari (uitverkocht!) om 20.30
Info: tel. 02-466 20 30

PODIUMKUNSTEN

THEATER

10, 11 EN 12 JAN

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-423 42 60
(Sint-Pieterscollege Jette)

Gemeenteplein

Zes personages op zoek naar een auteur (van Luigi Pirandello) door de leerlingen van het Sint-Pieterscollege Jette

10/1 om 20.00, 11/1 om 15.00 en 20.00, 12/1 om 15.00

ZATERDAG 11 JAN

SINT-PIETERS-WOLUWE

CC Auditorium 0478-33 86 39
(Stefan Westerlinck)

Ch. Thielemanslaan 93

De Getemde feeks

door Toneelgezelschap G. Boone
20.00

DONDERDAG 16 JAN

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

De Koe

De Gebiologeerden

door De Koe
20.30

VRIJDAG 17 JAN

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Soirée Composée door Victoria

19.00 (!)

18 EN 19 JAN

VILVOORDE

CC Het Bolwerk 02-253 35 88
(Luc Adriaenssens)

Bolwerkstraat 17

God door JRK De Gouknopjes
(jeugdafdeling K.R.K. De Goubloem)

18/1 om 20.00, 19/1 om 15.00

WOENSDAG 22 JAN

MEISE

Cultuurzaal Meise 02-272 00 28
Brusselsesteenweg 69

Dito Dito

De Belgen door Dito Dito

20.00

WOENSDAG 22 JAN

TERVUREN

Britse school 02-768 03 00
(CC Papeblok)

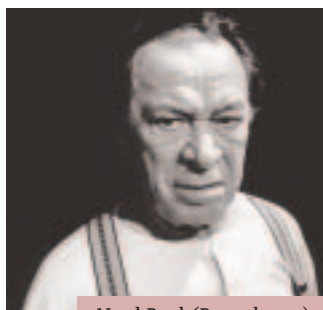
Leuvensesteenweg 19

De Gebiologeerden door De Koe
20.30

VRIJDAG 31 JAN

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172

Nand Buyl (Raamtheater)

Visiting Mr. Green

door Raamtheater
20.00

NIET TE MISSEN

TONEEL

Met ellebogenwerk naar de top

In zijn satirisch drama 'Push Up 1-3' schetst Roland Schimmelpfennig de machtsstrijd tussen acht ambitieuze werknemers die in een niet nader genoemd bedrijf de top willen bereiken. In een nog maar pas opgerichte 'ontwikkelingscel' rekenen twee niets ontziende carriëristen bijvoorbeeld genadeloos met elkaar af. Omdat ze vroeger bedpartners waren, kennen ze maar al te goed elkaars gevoelige plekjes! Natuurlijk zoeken de betrokkenen ook heil in een overdreven lichaamscultus en in 'cybersex'. De 35-jarige auteur is sinds enige tijd verbonden aan de Schaubühne am Lehniner Platz in Berlijn,

waar ook theatermaker Thomas Ostermeier en choreografe Sasha Waltz hun sporen verdienden. De regie, die aanvankelijk zou worden toevertrouwd aan Tom Van Dyck, kwam in handen van de Duitser Jasper Brandis. Hij zoomt vooral in op het absurde gedrag van de personages en hij doorprikt de mythe van succesvolle zakenlui die de buitenwereld een valse spiegel voorhouden. Monika Ruprecht, met wie Brandis reeds samenwerkte in het Stadstheater van Bremen, ontwierp het decorbeeld. Els Dottermans, Vic De Wachter en Michaël Pas krijgen het gezelschap van acteurs die nog studeren aan het Herman Teirlinck Instituut. Jorgen Cassier is de pianist die het hoofd koel moet houden tussen de ijverige, maar hypocriete aspirant-managers. Ondanks hun bespottelijk gedrag wekken deze beklagenswaardige figuren toch sympathie op.

LD

Push-Up 1-3 door Het Toneelhuis

Dilbeek, CC Westrand, dinsdag 28 januari en donderdag 30 januari (uitverkocht!) om 20.30

Info: tel. 02-466 20 30

DONDERDAG 6 FEB

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Iguanodons door Bob De Moor
20.00

DANS

WOENSDAG 5 FEB

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

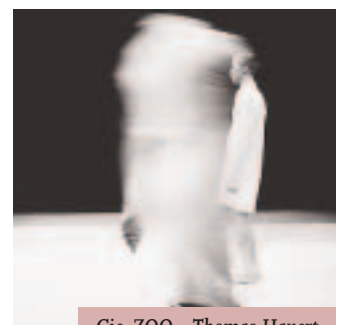
Verosimile door Cie. ZOO - Thomas Hauert

20.30 - inleiding om 19.45

FAMILIEVOORSTELLING

ZATERDAG 18 JAN

VILVOORDE

Cie. ZOO - Thomas Hauert

CC Koningslo 02-255 46 90
Streekbaan 185

Popocatepetl door Frank Cools
Vanaf 6 jaar

• in het kader van 'Tinteltenen'
15.00

ZONDAG 19 JAN

ASSE

CC Den Horinck 02-466 78 21

NIET TE MISSEN

POP

Hommage aan vroegere idolen

Tijdens de 'Soulful thinking tour' brengt Paul Michiels een hommage aan zijn vroegere popidolen. 'Toen ik nog een broekventje was, wilde ik al zanger worden!' licht hij toe. 'Sindsdien ben ik niet meer weg te slaan van mijn radio. Telkens als ik in mijn kindertijd Louis Prima of Eddie Cochran hoorde, schraapte ik mijn keel en probeerde hen te imiteren. Hoewel The Beatles en The Stones voor een omwenteling zorgden in de muziekgeschiedenis, heb ik minstens zoveel bewondering voor hun voorlopers. Ook Cliff Richard en Ray Charles waren volwaardige trendsetters. En als ik naar Franse zenders luisterde, draaide ik de volumeknop hoger bij Jacques Dutronc, Michel Polnareff en Antoine.' Paul Michiels wordt in zijn geboortestreek nog steeds Polle Pap genoemd; voordat hij in de schijnwerpers trad met Soulsister, verkocht hij zuivelproducten in Heist-op-den-Berg. Met Jan Leyers schuimde hij later de parochiezalen en de zomerfestivals af. 'Big Bird' en 'Female' waren twee liedjes waarmee hij de internationale hitparades bereikte. Hij nam bovendien de titelsong op van de televisiereeks 'Veel geluk, professor'. Nadat hij de voorbije maanden vooral als solist te zien was, wordt hij nu begeleid door Hervé Martens, Marc Van der Rosieren en Chris Van Nauw. Met opgefriste versies van 'Three steps to heaven', 'Sunshine Superman' en 'Friday on my mind' bewijst hij dat steengoede songs geen vervaldatum hebben.

LD

Soulful thinking tour door Paul Michiels
Linkebeek, GC De Moelie, vrijdag 17 januari om 20.00
Info: tel. 02-380 77 51

Paul Michiels

Frank Cools

Noorderlaan 20
Witje door Kollektief D&A
 Vanaf 6 jaar
 ● 15.00

WOENSDAG 22 JAN

LINKEBEEK

GC De Moelie 02-380 77 51
 Sint-Sebastiaanstraat 14

Clown Piko

● 14.00

Clown Piko

ZONDAG 26 JAN

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
 Kamerijklaan

Max t. door Wampurgis

• in het kader van 'Tinteltenen'

● 15.00

ZATERDAG 1 FEB

BEERSEL

CC de Meent 02-380 23 85
 Gemeenveldstraat 34

Prima la musica speelt Vivaldi

Vanaf 6 jaar

● 15.00

ZATERDAG 1 FEB

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
 Kamerijklaan

Peer door Laika/

De blauwe engel

• in het kader van 'Tinteltenen'

● 15.00

ZATERDAG 1 FEB

VILVOORDE

CC Het Bolwerk 02-255 46 90
 Bolwerkstraat 17

Sous Pression

door Witloof Cabaret

Witloof Cabaret

Vanaf 7 jaar

• in het kader van 'Tinteltenen'

● 19.30

NIET TE MISSEN

POËZIE

Poëzie uit de hoge hoed

Bibliotheken, scholen en culturele centra in heel Vlaanderen en Nederland hebben de vierde donderdag van januari uitgeroepen tot Gedichtendag. Voordrachtskunstenaars en schrijvers duiken echter ook daarbuiten op. Net als tijdens de vorige editie worden er bijvoorbeeld dichters verwacht op de bussen van De Lijn, om de passagiers te verrassen met vrolijke en diepzinnige beschouwingen. In Kraainem toert Tine Ruyschaert poëzie uit een hoge hoed. De toeschouwers trekken daaruit een briefje, waarop een titel, een auteur of een idee is vermeld. Hoewel rijmverzen en 'ulevelen' niet worden geschuwd, bestaat haar repertoire vooral uit klassieke gedichten. Niet alleen de inhoud, maar ook de manier van voordragen speelt een belangrijke rol. Hugo Claus vereist immers een andere aanpak dan Lucebert of Hans Lodeizen. Liever dan haar publiek te vergasten op een spectaculaire 'performance', springt Tine Ruyschaert omzichtig om met de geselecteerde schrijvers. Hoogstens parfumeert ze de verzen met een vleugje lavendel.

LD

Tine Ruyschaert

Gedichtendag Vlaanderen

Poëzie uit de hoge hoed door Tine Ruyschaert

Kraainem, GC De Lijsterbes, donderdag 30 januari om 20.00
Info: tel. 02-721 28 06

NIET TE MISSEN

OUDE MUZIEK

Jong ensemble duikt in de renaissance

Het kersverse Oriana ensemble dankt zijn naam aan de bundel 'The Triumphes of Oriana' van Thomas Morley (1557-1602). Deze beroemde leerling van William Byrd maakte het madrigaal, dat oorspronkelijk een Italiaanse muziekvorm was, ook in Engeland populair. Kort voor zijn dood bewerkte en vertaalde hij nog een 25-tal madrigalen van uiteenlopende componisten. Elk lied sloot hij af met de tekst 'Long Live Fair Oriana'. Met deze heilwens vleiende hij koningin Elisabeth I.

Vocaliste Hilde Venken, viola da gamba speler Thomas Baete en het luitistenduo Cécile Le Merren - Stefanie Truffaas studeerden aan verschillende Vlaamse conservatoria, maar vonden elkaar dank zij hun gemeenschappelijke passie voor de muziek uit de renaissance en de vroege barok. Zij verwennen de melomanen in dit concert met profane en religieuze composities uit Europese landen, die toen een toonaangevende rol speelden. Componisten als Philippe de Vitry en Guillaume de Machaut streefden indertijd naar meer helderheid. In Duitsland, Italië en de Nederlanden kregen zij talrijke navolgers. Het Oriana ensemble respecteert de zacht-warme klank van deze ongeëvenaarde 'ars nova', die nu 'musica antiqua' wordt genoemd.

Oriana

Oriana
Sint-Genesius-Rode, GC De Boesdaalhoeve,
zondag 19 januari om 11.30. Info: tel. 02-381 14 51

HUMOR EN CABARET

DONDERDAG 16 JAN

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Lof der waanzin

door Kommil Foo - uitverkocht!

20.00

VRIJDAG 17 JAN

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Lof der waanzin

door Kommil Foo - uitverkocht!

20.30

DONDERDAG 23 JAN

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Onkruid vergaat wel

door Echt Antwaarps Teater

20.30

24 EN 25 JAN

BEERSEL

CC de Meent 02-380 23 85
Gemeenveldstraat 34

Onkruid vergaat wel

door Echt Antwaarps Teater

20.00

VRIJDAG 24 JAN

MEISE

Cultuurzaal Meise 02-272 00 28
Brusselsesteenweg 69

Campingpong

door Les Founambules

20.00

VRIJDAG 24 JAN

VILVOORDE

CC Het Bolwerk 02-255 46 90
Bolwerkstraat 17

De Maniak en andere verhalen

door Luk Wyns

20.30

De Frivole Framboos

ZATERDAG 25 JAN

KRAAINEM

GC De Lijsterbes 02-721 28 06
Lijsterbessenbomenlaan 6

Pomposo

door De Frivole Framboos

20.00

NIET TE MISSEN

NIEUWJAARSCONCERT

Con Spirito op de romantische toer

Con Spirito bestaat uit vier ervaren muzikanten, die zich hebben gespecialiseerd in minder bekende romantische pianokwartetten van klassieke meesters. Voor hun uitzonderlijk Nieuwjaarsconcert putten ze uit het oeuvre van Brahms, Beethoven, Schumann en Mozart. De klavierpartij wordt vertolkt door de Japanse virtuoze Noriko Murai, die haar opleiding genoot aan de Toho Gakuen Hogeschool. Violist Jan Van Weyenberg, die al twintig jaar haar muzikale partner is en met wie ze een rist gesmaakte cd's opnam, was ooit laureaat van de Pro Civitatewedstrijd. Hij leerde het vak bij de vermaarde Boris Goldstein en was lange tijd concertmeester van het Filharmonisch Orkest van de vroegere BRT.

Con Spirito

De Hongaarse altviolist Maté Szucs studeerde aan de Muziekkapel Koningin Elisabeth. Hij kwam in de belangstelling na een opgemerkt recital tijdens de Tenutowedstrijd. Cellospeler Renaat Ackocut liep school bij France Springuel en kwam daarna terecht bij I Fiamminghi. Vanuit de uitvalsbasis in Zellik reist het ensemble regelmatig naar concertpodia in de buurlanden.

Con Spirito haalt zeker niet de geest uit de fles, maar laat de vier instrumenten op een sublieme wijze samenvloeien.

LD

Con Spirito
Jesus-Eik/Overijse, GC De Bosuil,
donderdag 16 januari om 20.00
Info: tel. 02-657 31 79

NIET TE MISSEN

VARIÉTÉ

Speurtocht naar
een verdwenen platenzaak

Toen Elvis Peeters (45) nog in Grimbergen woonde, kocht hij zijn platen in de Brusselse binnenstad. Vooral bij 'La Maison bleue' kwam hij vaak over de vloer, omdat er zoveel platen uit Amerika en Frankrijk beschikbaar waren. In zijn nieuwe muziekshow, die Peeters omschrijft als een 'gezellig vertelconcert', prijken op de scène enkele oude pick-ups. Met Koen Van Roy en Gerrit Valckenaers grasduint hij in zijn herinneringen. Een tingeltangel, een saxofoon en een basklarinet zorgen voor de gepaste intieme sfeer. Als de trekkzak wordt bovengeshaald is het 'musette' tijd.

De dansnamiddagen in de Beurswijk, waar bejaarde dames lonkten naar 'jeune premiers', liggen nog vers in het geheugen. Ooit dacht hij er zelfs aan om gigolo of taxiboy te worden, maar hij trok toch liever naar de hoertjes in de belendende straten. Zijn geld spendeerde hij vooral aan de goden van het variétébedrijf, die helaas maar mondjesmaat naar de hoofdstad afzakten. Hun pleisterplaats, de legendarische revuetempel 'La Gaité', werd opgedoekt en vervangen door een internationale platenzaak, die 'La Maison bleue' uit het collectief geheugen dreigt weg te wissen. **LD**

La Maison bleue

La Maison bleue door Elvis Peeters met Goed Gevolg Grimbergen, CC Strombeek, woensdag 15 januari om 20.15
Info: tel. 02-263 03 43

DONDERDAG 30 JAN

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Nigel Williams

Bonjour Micro 5 jaar

● 20.00

ZATERDAG 1 FEB

SINT-GENESIUS-RODE

GC De Boesdaalhoeve 02-381 14 51
Hoestraat 67

Humor & Ambiance:
stand-up comedians

• i.s.m. Jeugdhuis Animoro
● 21.00

LITERAIR

DONDERDAG 30 JAN

VILVOORDE

Openbare bibliotheek 02-255 46 90
Grote Markt (CC Vilvoorde)

Dirk Draulans

● 20.00

Dirk Draulans

MUZIEKTHEATER
EN MUSICAL

ZATERDAG 18 JAN

BEERSEL

CC de Meent 02-380 23 85

Gemeenveldstraat 34

She loves me

door Koninklijk Ballet van Vlaanderen

● 20.00

KAM KLUB

Muziek verenigt en
overstijgt taalbarrières

'In Engeland wordt er veel meer gezongen dan in Vlaanderen, en in ieder dorp vind je wel een groep die volksmuziek speelt. Daarbij komt nog dat Engelsen vaak ver van hun familie wonen en hun vrije tijd meer doorbrengen in verenigingen en clubs, waar ze vrienden ontmoeten. Vandaar dat de Kam Klub misschien wat minder vanzelfsprekend is voor Vlamingen, die meestal een druk familiaal leven hebben', vertelt de Brit Dave Skinner, die sinds 1973 in ons land woont. Samen met de Nederlandse Marjolein Klun is hij de oprichter en drijvende kracht achter de Kam Klub, een vereniging die enkele avonden per jaar een muziek- en liedjesprogramma brengt in GC De Kam in Wezembeek-Oppem.

Een informele show waarbij iedereen die wil zingen of die een instrument kan bespelen van harte welkom is op het podium. Dat is het recept van de Kam Klub. Zowat alle genres kunnen daarbij aan bod komen, gaande van folk, blues, jazz, luistermuziek, country en western tot klassiek en alles wat daartussen ligt: Portugese fado, Vlaamse folk, Franse chansons, operette, bossa nova, enz... Ieder speelt of zingt drie tot vier nummers en dat resulteerde de voorbije twee jaar in ettelijke gevarieerde en gesmaakte muziekavonden.

Alle talen en nationaliteiten welkom

Het Engels is de prominente taal tijdens de avonden, omdat heel veel muziek van oorsprong Engelstalig is, en omdat de Kam Klub op dit ogenblik vooral anderstalige buitenlanders aantrekt. 'Maar het is zeker nooit onze bedoeling geweest alleen anderstaligen te bereiken', vertelt Marjolein, die al 12 jaar in Tervuren woont. 'We willen dan ook heel graag Vlamingen naar onze avonden lokken, gewoon om te luisteren of om zelf ook eens voor publiek op te treden. Er zijn geen audities, de sfeer is vrolijk en ongedwongen en wie weet ontstaan er wel nieuwe muziekgroepjes. Een aantal muzikanten die hebben deelgenomen aan de Kam Klub hebben trouwens al een groep gevormd.' Ook samenwerking met andere gelijkaardige verenigingen juichen Marjolein en Dave toe. 'Het concept van de Kam Klub zou ook werken met een ander genre zoals poëzie, maar het grote voordeel van muziek is dat de taal eerder bijzaak is', besluit Dave Skinner.

PG

Marjolein en Dave kijken er alvast naar uit om u op een van de Kam Klub avonden te mogen ontmoeten. De eerstvolgende avonden vinden plaats op vrijdag 10 januari, zaterdag 15 februari en zaterdag 17 mei 2003 om 20.15 in GC De Kam, Beekstraat 172, Wezembeek-Oppem.

Met vragen kunt u steeds bij hen terecht:

e-mail marjolein.gabel@belgacom.net (tel. Marjolein Klun 02-767 08 93) of david.skinner@cec.eu.int (tel. Dave Skinner 02-767 74 49 of 02-296 24 82)

Finse symbolisten verkennen verborgen werkelijkheid

Op het einde van de 19de eeuw probeerden in heel Europa dichters, componisten en beeldende kunstenaars met stilistische middelen de verborgen werkelijkheid te doorgronden. Het Museum van Elsene exposeert nog tot half januari symbolische schilderijen en beeldhouwwerken van zes schilders en één beeldhouwer uit Finland, die elk op een hoogst persoonlijke manier het innerlijke landschap van de ziel verkennen.

De tentoonstelling opent met een raadselachtig tafereel van Väinö Blomstedt uit de Kalevala. Dit Fins epos beschrijft de schepping van de wereld en de positie van de mensen, de dieren, de planten en de dingen. De personages hebben zowel kwaliteiten als gebreken. Het verhaal is gebaseerd op ballades, rituele gezangen en bezwingen, die sinds het begin van onze tijdrekening van generatie op generatie werden overgeleverd. Pas in de 19de eeuw werden ze op schrift gesteld. Dat Väinö Blomstedt een trouwe leerling van Gauguin was, blijkt uit de ordening en het kleurgebruik. Hij schilderde de mythische Kullerva als een naakte jongensfiguur, die in een idyllisch sprookjesbos zijn lot bezegelt door met een mes op de stam van een eik in te hakken.

Doodse kilte

De natuur speelt ook op andere doeken een sleutelrol. Hugo Simberg beeldt de vrieskou uit als een blote, kaal geschoren kerel met gigantische flaporen, die gehurkt op een tarweschoof, zijn kille adem uitblaast terwijl de zon achter de donkergroene dennen verdwijnt. Hij realiseerde ook enkele fantasierijke aquarellen, waarop de Dood als een inschikkelijke en vriendelijke bondgenoot verschijnt, die geduldig wacht op zijn toekomstige gezellen.

Bij Magnus Enkel strompelt de Dood daarentegen als een gekromde eenzaat en gehuld in donkere rouwkleren door een weids sneeuwlandschap. Als aanhanger van het platonisme maakte deze kunstenaar een onderscheid tussen de geest en de materie. Hij tekende robuuste jongens, die maar al te goed weten dat hun lichaam vergankelijk is. De knaap die een holle schedel in handen krijgt, is dan ook zichtbaar bedrukt.

Doodsbloemen en doornenkronen domineren de houtgravures van Akseli Gallen. Na de dood van zijn dochter voelde hij zich schuldig en erg mistroostig. Onder invloed van Edvard Munch, die een meester was in het uitbeelden van psychologische verwerkingsprocessen, keerde hij de realistische uitdrukkingvormen de rug toe en bekeerde hij zich tot het symbolisme. Hij bediende zich ook van de technieken uit het Italiaanse Quattrocento zodat zijn figuren een verheven karakter krijgen. Dromerig of in zichzelf gekeerd zijn de personages van Helene Schjerfbeck. Ondanks haar bescheiden job gaat van de rijzige 'Naaister' een grote waardigheid uit. Op een ander doek zit een handwerkster lichtjes voorover gebogen in een schommelstoel. Het meisje, dat duidelijk van een ziekte herstelt, en wel eens het alter ego van de schilderes zou kunnen zijn, observeert nauwlettend de kelk van een bloem, die haar nieuwe levenskrachten belooft.

De Vrieskou door Hugo Simberg (1895)

Grauwe vrouwen

De somberste schilderijen op deze tentoonstelling zijn van Ellen Thessleff. Haar mijmerende vrouwen kunnen zich hun paradijselijke herkomst nog nauwelijks herinneren. Ze maken een gespannen, bijna onevenwichtige indruk. Om hun grauwe bestaan te accentueren, worden kleurschakeringen opzettelijk vermeden.

Ville Vallgren zinspeelt in zijn sculpturen op de mystieke eenheid van man en vrouw. Zijn geraffineerde bronzen beeldjes sporen aan tot bezinning. Hoewel de Finse symbolisten dezelfde thema's behandelen als hun Franse en Duitse collega's, is de uitwerking eenvoudiger en bijgevolg ook spiritueler.

Ludo Dosogne

Innerlijke werelden - Het Fins symbolisme

Brussel, Museum van Elsene, Van Volsemstraat 71. Tot 12 januari van maandag tot vrijdag van 13.00 tot 18.30, zaterdag en zondag van 10.00 tot 17.00. Info: tel. 02-515 64 21

ZATERDAG 18 JAN ZAVENTEM

Gemeentelijk Auditorium
Hoogstraat 50 02-305 37 43
Concert en jeugdmusical door Koninklijke Harmonie 'De Belgische Karabiniers' Sint-Stevens-Woluwe in samenwerking met zangkoor 'Karakter' uit Vlezenbeek.
19.00

DONDERDAG 6 FEB ASSE

CC Den Horinck 02-466 78 21
Noorderlaan 20
Puur door Els De Schepper
20.30

KLASSIEK

VRIJDAG 17 JAN OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11
Nieuwjaarsconcert door salon-orkest Panache & het Tijn Uilenspiegelkoor
20.30

ZONDAG 19 JAN VILVOORDE

Ruiterijcomplex 02-255 46 90
Domein 3 Fonteynen (CC Vilvoorde)
Aperitiefconcert door Kontrabone
11.00

ZATERDAG 25 JAN**OVERIJSE**

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Pianorecital door Dagmar Hofman

● 20.00

VRIJDAG 31 JAN**TERNAT**

Sint-Gertrudiskerk 02-466 78 21
(CC Den Horinck)

Quatour Danel

● 20.30

**JAZZ EN
ACTUELE MUZIEK****DONDERDAG 23 JAN****BEERSEL**

CC de Meent 02-380 23 85
Gemeenveldstraat 34

Nathalie Lories

Nathalie Lories trio & extensions

● 20.30

**KLEINKUNST EN
LEVENSLIED****VRIJDAG 24 JAN****DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Verminnen, Bisceglia & Verbiest

● 20.30

VRIJDAG 31 JAN**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Tres Tigres Tristes door Esmé Bos, Benjamin Boutreux en Bart Voet

● 20.30

POP**ZATERDAG 11 JAN****BEERSEL**

CC de Meent 02-380 23 85
Gemeenveldstraat 34

FOTO: MICHEL GOESENS

Luc De Vos (Gorki)

Vooruitgang door Gorki

● 20.30

ZATERDAG 11 JAN**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Helium Sunset door An Pierlé

● 20.30

DONDERDAG 16 JAN**GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Vooruitgang door Gorki

● 20.15

VRIJDAG 24 JAN**JEZUS-EIK/OVERIJSE**

GC De Bosuil 02-657 31 79
Witherendreef 1

Een jongen uit Schaarbeek

door Raymond van het Groenewoud

● 20.00

VRIJDAG 31 JAN**VILVOORDE**

CC Het Bolwerk 02-255 46 90
Bolwerkstraat 17

Helium Sunset door An Pierlé

● 20.30

WOENSDAG 5 FEB**GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Jan Leyers

● 20.15

**WERELDMUZIEK
EN FOLK****ZATERDAG 11 JAN****GRIMBERGEN**

Tommenmolen 02-263 03 43
(CC Strombeek)

Folkstroom:

Robin Huw Bowen

● 20.15

WOENSDAG 22 JAN**VILVOORDE**

CC Het Bolwerk 02-255 46 90
Bolwerkstraat 17

Viol, viol en nog eens

viol door Trio viol

● 20.30

ZATERDAG 25 JAN**VILVOORDE**

CC Het Bolwerk 02-255 46 90
Bolwerkstraat 17

Fado Mundial door Monica Triga

● 20.30

ZONDAG 26 JAN**MEISE**

Cultuurzaal Meise 02-272 00 28
Brusselsesteenweg 69

Celtic Zorro door Touche De Beauté

● 11.00

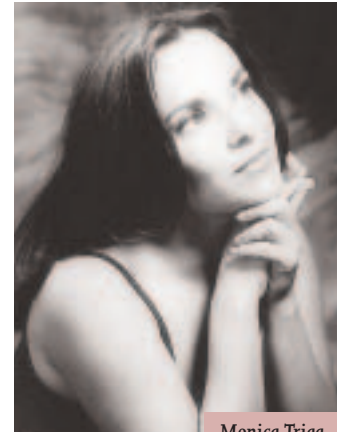
VRIJDAG 31 JAN**GRIMBERGEN**

Fenikshof 02-263 03 43
Abdijstraat 20 (CC Strombeek)

A Percussion Odyssee

door Dakar Electric

● 20.30

Monica Triga

ZATERDAG 1 FEB**ASSE**

CC Den Horinck 02-466 78 21
Noorderlaan 20

Mercedes Peón

● 20.30

WOENSDAG 5 FEB**VILVOORDE**

CC Het Bolwerk 02-255 46 90
Bolwerkstraat 17

Mec Yek

● 20.30

NIET TE MISSEN**THEATER****Pas op voor de dromendief**

Goed gevulde handtassen en portefeuilles oefenen een onweerstaanbare aantrekkingskracht uit op gauwdieven. De boef die plots in het stadje Veren opduikt, steelt zelfs alle voorwerpen waarover kinderen dromen. Hij heeft het vooral op mooie, unieke of handige hebbedingetjes gemunt. Wie zijn geliefde spullen niet wil kwijtraken, probeert wakker te blijven. Maar Jolientje kan haar ogen niet altijd openhouden, en daarom beraamt ze met haar opa een vernuftig plan om de gevaarlijke indringer te verschalken. Connie Neefs en Jean Bosco Safari nemen de zangrollen in dit fantasierijk muziektheater voor hun rekening. Bart Cafmeyer rijgt de taferelen aan elkaar. Karel Verleyen bedacht het verhaal. Deze 64-jarige auteur schreef vroeger vooral boeken over historische, actuele en maatschappelijke thema's, maar geeft nu de voorkeur aan jeugdliteratuur. Slagwerker Billy Overloop en toetsenman Steven Jacobs brengen de nodige vaart in deze amusante familievoorstelling. Na afloop kunnen dromers weer op beide oren slapen.

LD

De Dromendief met o.a. Connie Neefs, Jean Bosco Safari en Bart Cafmeyer

Wemmel, GC De Zandloper, zondag 26 januari om 14.30

Info: tel. 02-460 73 24

Singhet Scone ontvouwt ambitieuze plannen

Binnen afzienbare tijd hoopt het Dilbeeks gemengd koor Singhet Scone de integrale uitvoering te brengen van Mendelssohns oratorium 'Paulus'. Het ensemble speurt niet alleen naar financiële middelen om het symfonisch orkest en de solisten te betalen, die bij dit mammoetproject onontbeerlijk zijn. Er worden ook dringend mannen- en vrouwenstemmen gezocht, die in samenspraak met de vijftig huidige leden het bestaande repertoire onder de loep willen nemen en uitbreiden.

'Onze naam is gebaseerd op een oud Vlaams gezegde', legt PR-verantwoordelijke Albrecht de Schrijver uit. Hij behoort al vier jaar tot de groep baszangers. Hoewel die verslingerd zijn op klassieke melodieën, durven ze ook zonder schroom te flirten met populaire muziekgenres. Hij en zijn collega's namen bijvoorbeeld nog met Will Tura de voetbal-schlager 'De Rode Duivels gaan naar Spanje' op!

Driehonderd composities

'We vormen het belangrijkste koor van West-Brabant, alhoewel er ook leden zijn uit het Pajottenland en de provincie Antwerpen. Singhet Scone is indertijd gegroeid uit het kerkkoor van de Sint Ambrosiusparochie, dat vooral actief was tijdens de kerstvieringen. Profane muziek kwam pas later aan bod', vertelt Albrecht de Schrijver.

Halverwege de jaren zeventig werd Roland Matthews de vaste dirigent. Die had zijn sporen verdiend bij het omroepkoor van de BRT en bij het kamerorkest Camerata Antverpia. 'Hij houdt nauwlettend onze uitspraak, het algemene tempo en de tonaliteit in de gaten', licht de Schrijver toe. 'Partituren zijn voor hem heilig. Hij volgt strikt de instructies van de componist. En dat geldt zowel bij werk van Benjamin Britten als bij songs van Lennon & McCartney.'

Vlaamse toondichters zijn in het repertoire van het koor ruim vertegenwoordigd: 'Figuren als Peter Benoit, Vic Nees en Gaston Feremans bereikten een internationaal peil. Het is dan ook niet meer dan normaal dat we veel aandacht schenken aan hun oeuvre. We zingen trouwens vaak op verzoek. Wie ons uitnodigt kan kiezen tussen luchtige, dramatische en religieuze concertprogramma's. Tenzij ons wordt gevraagd om uiteenlopende stijlen te vermengen. Op dit moment zijn we in staat om meer dan driehonderd verschillende composities uit te voeren. En dat aantal groeit nog bij elke repetitie. Iedere woensdagavond zijn er bijeenkomsten in het CC Westrand, waar alle geïnteresseerden welkom zijn', aldus de Schrijver.

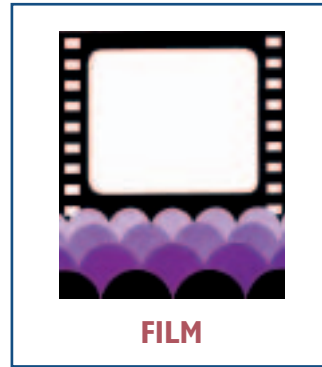
Materiële besommeringen

Van Felix Mendelssohns luisterrijk 'Paulus'-oratorium werden totnogtoe alleen de koorpartijen ingestudeerd. Het bevriende ensemble Amici Cantemus uit Sint-Truiden zorgde tijdens de proefconcerten voor de nodige vocale versterking. Singhet Scone zou echter zo snel mogelijk de hele partituur willen verklanken. 'We hebben de juiste locatie nog lang niet gevonden', zegt de Schrijver. 'De culturele centra missen de akoestische kwaliteiten en in de Basiliek van Koekelberg is het orgel veel te hoog en dus te ver verwijderd van de dirigent en de toehoorders. Bovendien kost een symfonisch orkest al gauw 7.500 euro per concert. Als we er dan nog de honoraria van de solisten bijtellen, blijkt dat we minstens 12.500 euro nodig hebben om dit project te laten slagen.'

Maar deze financiële besommeringen mogen voor zo'n spirituele productie, waarin de 'nieuwe mens' centraal staat, vanzelfsprekend geen onoverkomelijke hindernis zijn.

Ludo Dosogne

Voor meer info over Singhet Scone kunt u terecht bij Albrecht de Schrijver, tel. 02-569 34 58

ZONDAG 5 JAN

BEERSEL

CC de Meent 02-380 23 85
Gemeenveldstraat 34

Sproet - jeugdfilm

● 15.00

ZONDAG 5 JAN

BEERSEL

CC de Meent 02-380 23 85
Gemeenveldstraat 34

Mulholland Drive

● 20.00

WOENSDAG 8 JAN

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Triple X

● 20.30

DONDERDAG 9 JAN

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172

Le fabuleux destin d'Amélie Poulain

● 20.00

ZONDAG 12 JAN

BEERSEL

CC de Meent 02-380 23 85
Gemeenveldstraat 34

The pianist

● 20.00

ZONDAG 12 JAN

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Snow Dogs

● 15.00

DINSDAG 14 JAN

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Hop

● 20.30

WOENSDAG 15 JAN

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Red Dragon

● 20.30

ZATERDAG 18 JAN

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Ikingut

• in het kader van 'Tinteltenen'

● 14.00

ZONDAG 19 JAN

BEERSEL

CC de Meent 02-380 23 85
Gemeenveldstraat 34

Road to perdition

● 20.00

DINSDAG 21 JAN

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Insomnia

● 20.30

WOENSDAG 22 JAN

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Die Another Day

● 20.30

ZONDAG 26 JAN

BEERSEL

CC de Meent 02-380 23 85
Gemeenveldstraat 34

Signs

● 20.00

DINSDAG 28 JAN

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Intervention Divine

● 20.30

WOENSDAG 29 JAN

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Harry Potter and the chamber of secrets

● 20.30

ZONDAG 2 FEB

BEERSEL

CC de Meent 02-380 23 85

Gemeenveldstraat 34

Lang leve de koningin

jeugdfilm

● 15.00

ZONDAG 2 FEB**BEERSEL**

CC de Meent 02-380 23 85

Gemeenveldstraat 34

L'auberge Espagnol

● 20.00

DINSDAG 4 FEB**GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Bowling for Columbine

● 20.30

VAN 5 JAN TOT 6 FEB**GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Playtime tentoonstelling: Playtime for nothing one

met Marnik Neven, Vanessa Mezzolla,

Jef Mertens & aredline project

● doorlopend

VAN 8 JAN TOT 3 FEB**WEMMEL**

GC De Zandloper 02-460 73 24

Kaasmarkt 75

Fotografiecircuit: Ruimtes

door Marie Snauwaert

● doorlopend

VAN 10 TOT 24 JAN**OVERIJSE**

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhof 11

Mariken - interactieve tentoonstelling over het proces van een boekverfilming, voor kinderen van 8 tot 12 jaar

● doorlopend

VAN 28 JAN TOT 10 FEB**OVERIJSE**

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhof 11

Een eigen plekje -

kunsteducatieve tentoonstelling voor kinderen van 9 tot 12 jaar

● doorlopend / op zondag 9/2

om 15.00: geleid bezoek aan tentoonstelling

TOT 31 JAN**WEZEMBEEK-OPPEM**

GC De Kam 02-731 43 31

Beekstraat 172

Kam Kiest voor Kunst:**Elly Van den Bergh**

olieverf en aquarel

● doorlopend

TOT 2 FEB**KRAAINEM**

GC De Lijsterbes 02-721 28 06

Lijsterbessenbomenlaan 6

Foyertentoonstelling:**Luc Daels**

● woe, vrij en za van 14.00 tot

22.00, zo van 10.00 tot 20.00

VOORDRACHTEN**WOENSDAG 8 JAN****DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Toscane door Johan Isselee

● 20.00

MAANDAG 13 JAN**GRIMBERGEN**

CC Strombeek

Gemeenteplein

Diavoorstelling: Azoren

door Demarsin

• organisatie: VTB/VAB Strombeek-Bever

● 20.00

DINSDAG 14 JAN**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Vrijmetselarij door Jeffery Tyssens

● 14.00

WOENSDAG 15 JAN**TERVUREN**

Nettenberg 02-767 73 55

(dhr. Pintelon)

Hoe zit het met onze**gezondheid? Wat kan ik er****zelf aan doen?** door Jef Vandeputte

• organisatie: KWB Tervuren

VRIJDAG 17 JAN**ZAVENTEM**

Parochiecentrum Sint-Maarten

Veldeke 1 02-305 06 64

Het tijdskrediet en nieuwe**vormen van loopbaanonderbreking**

• organisatie: KWB Zaventem

● 19.30

CURSUSSEN**VRIJDAG 17 JAN****BEERSEL**

Gemeentelijke feestzaal 02-381 06 62

Hoogstraat 1 (G. Mosselmans)

Opendeurdag danslessen**Dansclub Groot-Beersel**

● 20.30

1, 8 EN 15 FEB**SINT-GENESIUS-RODE**

GC De Boesdaalhoeve 02-381 14 51

COLOFON

Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de volgende agenda die de periode van 4 februari tot 4 maart 2003 bestrijkt, moeten ons de nodige informatie bezorgen voor 8 januari a.s.

U kunt uw gegevens faxen naar 02-767 57 86 of e-mailen naar randkran@derand.be.

U kunt uw informatie ook per brief sturen naar ons redactieadres:

Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse, met de vermelding RandUit Agenda.

Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de Gemeenschapscentra en de culturele centra in de rand.

Om voor plaatsing in aanmerking te komen worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de rand.

REDACTIE Petra Goovaerts.

De pictogrammen die de verschillende rubrieken aanduiden zijn van de hand van Chris Vandendriessche.

VORMGEVING Mega.L.Una, Brussel

DRUK A. De Cuyper-Robberecht, Zele.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Henry Coenjaarts, Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse.

RandUit Agenda wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap.

Marie Snauwaert

Hoevestraat 67

Creatieve ateliers voor**kinderen** - 2 leeftijdsgroepen:

kleuters en 7- tot 12-jarigen

● 9.30 - 12.30

WOENSDAG 5 FEB**WEMMEL**

Lokalen Rode Kruis 02-460 18 74

(Marceline Merens)

Vander Zijpenstraat 48

Start gratis EHBO-cursus,

16 sessies van 2 uur

• het Rode Kruis - afdeling Wommel is op zoek naar vrijwilligers om de afdeling mee te helpen runnen (uitleendienst van hulpmateriaal voor zieken, bloedinzameling, organisatie van de EHBO-cursussen). Meer info krijgt u op bovenstaand telefoonnummer.

● 19.30

3 - De ene gemeente is al dodelijker dan de andere

De rand is niet overal even verkeersveilig. In Zaventem, Machelen en Vilvoorde loop je een groter risico om in een ongeluk betrokken te raken dan bijvoorbeeld in Wemmel of Meise. Een en ander blijkt uit cijfers van het Nationaal Instituut voor de Statistiek. Vlaams-Brabant krijgt van de Vlaamse regering 100 miljoen euro om de gevaarlijke verkeerspunten op zijn grondgebied aan te pakken.

De cijfers hebben betrekking op het aantal ongevallen in het jaar 2000. Op het grondgebied van Zaventem gebeurden toen 300 ongelukken die aan 4 mensen het leven kostten, en in Vilvoorde vielen zelfs 11 doden in 243 ongevallen. Ter vergelijking: in Meise waren er 94 ongelukken (met 4 doden) en in Wemmel amper 49, waarvan geen enkel met dodelijke afloop. Een mens zou voor minder de vraag stellen hoe het komt dat er zo'n grote verschillen zijn tussen de gemeenten? Schepen voor mobiliteit Louis Coen van Wemmel heeft een simpel antwoord klaar: 'Wemmel is niet zo'n grote gemeente en echt veel bedrijven

hebben we ook niet op ons grondgebied. Bovendien staat het verkeer hier elke ochtend en avond zo goed als stil, wat de kans op ongelukken aanzienlijk vermindert.'

Dat er in andere gemeenten langs de ring, waar de auto's ook in de file staan, toch meer ongelukken gebeuren, schrijft de Wemmelse schepen toe aan de geografische ligging. 'De ring loopt maar enkele kilometers over ons grondgebied en dat beperkt de risico's. In Zaventem komen heel wat autosnelwegen samen en heb je een soort trechtereffect, waardoor het risico groter wordt.'

Geen respect voor zone 30

Maar niet alleen op de ring gebeuren er ongelukken. Ook in de gemeente zelf kan het vaak beter. In Wemmel sleutelt Coen momenteel aan een nieuw mobiliteitsplan, waarin de klemtoon vooral zal liggen op de veiligheid in de gemeente. 'Ik geloof niet echt in het massaal invoeren van een zone 30, want dat is heel traag en ik vrees dat heel wat mensen zo'n snelheidsbeperking niet zullen respecteren. Ik denk dat je beter verkeersremmende elementen inbouwt; geen torenhoge drempels, want dat is hinderlijk voor het openbaar vervoer, maar eerder zogenaamde eilanden, die bestuurders verplichten de voet van het gaspedaal te halen', legt Coen uit.

Volgens de schepen is Wemmel in hetzelfde bedje ziek als veel andere gemeenten in de rand. 'In de jaren tachtig en negentig hebben de verantwoordelijken te weinig oog gehad voor verkeersveiligheid. De lange, rechte en brede straten nodigen uit tot snel rijden. Veel mensen parkeren hun wagen bovendien op het voetpad, zodat er nog meer ruimte vrij komt op de weg. Daarenboven werd tijdens de voorbije decennia in heel wat straten eenrichtingsverkeer ingevoerd, wat ook al niet echt snelheidsremmend werkt.'

Verkeersremmende ingrepen

Eenzelfde geluid horen we in Meise, waar burgemeester Roger Heyvaert

eveneens opteert voor verkeersremmende ingrepen. 'Lange, rechte weggedeelten moet je zoveel mogelijk breken. Zonder te overdrijven natuurlijk, want je kunt moeilijk elke straat herinrichten. Het wordt tijd dat de mensen zelf ook wat verantwoordelijkheid nemen en zich bewust worden van de gevaren van snel rijden. Anderzijds moeten sommige punten echt wel worden aangepast want die zijn te gevaarlijk, zoals bijvoorbeeld het kruispunt aan het op- en afritten-

'Het wordt tijd dat de mensen zelf ook wat verantwoordelijkheid nemen en zich bewust worden van de gevaren van snel rijden'

complex van de A12. Daar gaan we zo vlug mogelijk een nieuw rond punt aanleggen omdat de huidige infrastructuur voor chaos zorgt.' In tegenstelling tot onze Wemmelse gesprekspartner, gelooft Heyvaert wel in het nut van verkeersdrempels. 'Natuurlijk mogen die niet te hoog zijn, maar ze verplichten bestuurders wel de voet van het pedaal te halen.' Meise diende intussen ook een aanvraag in bij de provincie om met de bijkomende subsidie van de Vlaamse regering nieuwe fietspaden aan te leggen in de gemeente, zone 30 in te voeren aan de scholen en iets te doen aan sommige smalle voetpaden. 'Tenslotte gaan we ook de ontsluiting van een nieuwe bedrijvzone langs de A12 aanpakken. Een bedrijvzone moet een goede weginfrastructuur hebben, want dat leidt tot minder files en ongelukken. Elke dode op onze wegen is er een te veel. Ik vraag me soms af of het allemaal niet sneller zou gaan als er op zekere dag een familielid van onze beleidsmensen zou verongelukken', besluit Heyvaert.

Dirk Desmet

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

BEDRIJVEN MEE VERANTWOORDELIJK VOOR DE MOBILITEIT VAN HUN WERKNEMERS

Infrastructuurwerken, een mentaliteitsverandering en een andere fiscale politiek zijn nodig om de mobiliteitsproblemen op te lossen en de verkeersveiligheid te bevorderen. Dat zegt burgemeester Jean-Luc Dehaene van Vilvoorde, die ook voorstander is van een betere ontsluiting van sommige bedrijvenzones op het grondgebied.

In en om Vilvoorde werden de voorbije jaren heel wat werken uitgevoerd om het hoofd te bieden aan de ellenlange files in de stad. Als je vandaag door Vilvoorde rijdt, besef je al snel dat het probleem verre van opgelost is. Elke ochtend en avond is het er nog altijd bumper rijden. Volgens de burgemeester zijn louter infrastructurele ingrepen dan ook niet voldoende. 'Er is nogal wat kritiek op de rotondes in de stad, omdat die het verkeer alleen maar meer in de knoei zouden brengen. Toch sta ik nog altijd achter die ingrepen. Om pendelaars te ontmoedigen Vilvoorde te gebruiken als sluiproute moet je nu eenmaal maatregelen nemen en daarin passen die rotondes perfect. Anderzijds moet je er natuurlijk ook voor zorgen dat een en ander niet volledig strop komt te zitten en daarom beraden we ons nu over extra maatregelen. We denken onder andere aan aftakkingen zodat niet iedereen op de rotondes terecht komt en het verkeer voor het rond punt al wordt verdeeld. Maar werken alleen volstaan niet om files te voorkomen', legt Dehaene uit.

Ondernemers moeten meedenken

De burgemeester wil dan ook een mentaliteitsverandering bewerkstelligen en hij vindt dat de overheid daartoe kan bijdragen met fiscale maatregelen. 'Bedrijven hebben vandaag nog altijd fiscaal voordeel bij een zo groot mogelijk wagenpark. Je zou die extra voordelen kunnen beperken en collectief vervoer bevorderen. Waarom geen fiscaal voordeel invoeren als een ondernemer abonnementen op het openbaar vervoer koopt voor zijn werknemers? Collectief vervoer hoeft ook niet noodzakelijk openbaar te zijn. Werknemers die samen op en af rijden zouden ook een extraatje moeten krijgen.' Maar dat is niet alles, Dehaene hoopt ook op de verantwoordelijkheidszin van de bedrijfsleiders. 'Als een onderneming zich ergens vestigt kan het toch niet dat ze de werknemer aan zijn lot overlaat om naar en van het werk te rijden. Mobiliteit is ook een aangelegenheid voor de bedrijfsverantwoordelijken. Vandaag zijn er nog te veel die dat miskennen. Herinner je de protesten toen bedrijven voor het eerst verantwoordelijk werden gesteld voor hun milieuvervuiling. Vandaag betaalt de vervuiler en dat is volgens iedereen maar normaal. Ik vind dat ondernemers meer mee moeten nadenken over oplossingen voor de mobiliteitsproblemen in hun regio. Ze hebben er ook voordeel bij als hun werknemers op tijd aankomen.'

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Jean-Luc Dehaene

Lachen naar het vogeltje

Al bij al is burgemeester Dehaene vrij tevreden als het gaat over de ontsluiting van de verschillende bedrijvenparken in de stad. 'Eentje ligt net achter het station, dus dat is perfect. Alleen de ontsluiting van Cargoville, nabij Grimbergen, kan beter. Samen met de Grimbergse zone Westvaardijk zou het verkeer beter via de Verbrande Brug naar de Woluwelaan worden geloodst. Dat betekent inderdaad een aantal onteigeningen, maar het is de beste oplossing. Op lang termijn zou je de twee zones zelfs kunnen verbinden door een brug over het kanaal, zodat het verkeer daar niet meer door het centrum van de stad hoeft. Aan de zuidkant, ter hoogte van de nieuwe Watersite zone, komt er een verbinding met de Woluwelaan, via de Buda Steenweg. Daarover bestaat al een akkoord met buurgemeente Machelen.'

Almaar meer auto's betekent vaak meer ongelukken en precies daarom wil Dehaene, parallel met het mobiliteitsprobleem, ook dat euvel aanpakken. 'Alle woonzones in onze stad worden zones 30 en er komt meer controle.' Vilvoorde vroeg alvast aan de provincie drie onbemande camera's te plaatsen. Binnenkort kunnen snelheidsduivels maar beter even lachen naar het vogeltje op het kruispunt van de Schaarbeeklei en de Broekstraat, de Woluwelaan en de Leuvense Steenweg en aan de brug over het kanaal.

DD

FOTO: RITA DANHELS

Iedereen heeft het in het voorbije najaar gehoord, gelezen, gezien: Jan Fabre heeft voor koningin Paola gewerkt. Hij liet in de spiegelzaal van het koninklijk paleis in Brussel het plafond, de boogvelden van de muren en een kroonluchter met duizenden schilden van mestkevers beplakken. Het artistieke resultaat van die ambachtelijke bezigheid is naar het schijnt prachtig, een spel van fonkeling.

Dat het plafond zo kleurig oogt, komt minder door de hand van Jan Fabre dan door die van God Schepper.

Dat de groene kroonluchter eerder thuishoort in een heksenkasteel dan aan een koningshof, is minder de fantasie van Fabre dan die van sprookjesvertellers. Dat de koningin kunst patroneert, is minder haar eigen initiatief dan eeuwenoude traditie. Maar geen gezeur over wat blinkt. De media juichten eenstemmig toen de koningin met haar uitverkoren kunst uitpakte. Ze maakte haar keuze op aanraden van haar artistieke mentor Jan Hoet. Wat die doet, is goed. Dat is een gangbare mening in Vlaanderen en in de wijde wereld en het is een refrain in de media. Daar moet geen tekeningetje bij gemaakt worden en ook geen rekeningetje of aantekeningetje.

Hoet met zijn fameuze invloed, Fabre met zijn origineel werk en Paola met haar rebelse houding schenen een paleisrevolutie gewonnen te hebben. Dat was blijkbaar zo uniek dat er volop plaats werd gemaakt voor praatjes bij plaatjes, en geen plaats voor kritiek. En wie ben ik dat ik de gangbare meningen over deskundige Hoet, geniale Fabre en smaakvolle Paola tegen durf te spreken? Ik ben ook een soort mestkever - een wriemelend ding dat niet vies is van drek.

Moderne kunst is niet mijn favoriete onderwerp. Ik heb er weinig verstand

Paleiskunst

De kevermozaïeken in het koninklijk paleis van Brussel geven deze weken glans aan nieuwjaarsrecepties. Koning Albert zal er grapjes over debiteren, koningin Paola zal er zich voor laten complimenteren. Elders, in haar bureaus, zal de Regie van de Gebouwen de kosten ervan in haar jaarbalans incalculeren. Jan Fabre's Heaven of delight overspant voorwaar een wereld van weelde. Dat 'De Standaard' het bij de inhuldiging van het kunstwerk niet over mestkevers, wel over juweelkevers had, was misschien geen lapsus.

van en even weinig belangstelling voor. Maar als ik ermee geconfronteerd word, reageer ik erop. Wéér die kevers, dacht ik toen ik over de mozaïeken hoorde. Na de obsessieve keverbeelden van Fabre, zijn blinkende kevermuren. Ooit een vondst, nu een truc - niet meer dan een kunstje.

Ik weet beter, want ik zag mooier, sterker, boeiender. Margareta II van Denemarken liet in de jaren negentienhonderdnegentig ook een koninklijke zaal decoreren met een modern kunstwerk: in de ridderzaal van kasteel Christiansborg in Kopenhagen werden de eeuwenoude wandtapijten vervangen door hedendaagse nieuwe. De koningin gaf die artistieke opdracht aan de Deen Bjørn Nørgaard, een omstreden keuze voor een omstreden kunstenaar.

De zeventien tapijten die hij mocht ontwerpen, moesten over de geschiedenis van Denemarken gaan en daar hield Nørgaard zich voorbeeldig aan, op zijn manier. Hij koos er bijvoorbeeld voor de negentiende-eeuwse heren-grondwetgevers naakt te portretteren en koning Frederik VII ook in zijn blootje die grondwet te laten accepteren.

Margareta keurde dat goed. Ze kreeg ieder karton voorgelegd en gaf haar zegen aan ieder detail en ze volgde met belangstelling de ambachtelijke realisatie van het werk door Franse tapijtweverijen.

Bjørn Nørgaards Danmarkshistorie is een prachtwerk geworden. In de catalogus schrijft koningin Margareta: 'Wat we zien, is geen eenvoudige decoratie, en wat we ervaren, moet niet alleen een feest voor de ogen zijn.' Dat mag gezegd, maar belet niet dat wie voor de kleurige, levendige tapijten met hun boorden van hoofden en velden van scènes komt te staan, zich de ogen uitkiijkt. Zie bijvoorbeeld het tapijt van de twintigste eeuw. Dat is behalve een fresco

van de oorlogen en de vooruitgang ook een zoekplaatje. In de galerij van beroemdheden zijn de typische hoofden van Mahatma Gandhi, Charles Chaplin en zovele anderen te zien en in de uitbeelding van de eeuw duiken de Beatles en Virginia Woolf op en ook Bjørn Nørgaard zelf, als kleine jongen die met zijn ouders voor hun vakantie-huisje staat.

De tapijten van Nørgaard vind ik hoogst interessant, het plafond en de kroonluchter van Fabre vind ik hoogstens amusant. Het ene kunstwerk is het andere niet, de ene toeschouwer is de andere niet, mijn smaak is niet die van iemand anders en koningin Paola volgde nu eenmaal de raad van Jan Hoet en niet het voorbeeld van koningin Margareta.

Brigitte Raskin

van huizen en tuinen

Boompje groot, plantertje dood...

De eerste soort tuiniers kent wellicht niet (meer) de charmes van een volwassen boom. In hun tuin, hoe klein ook, zal altijd iets ontbreken. Eén enkele boom, desnoods zelfs een leivorm, kan soms volstaan om van een banaal stuk grond een echte tuin te maken. De tweede soort mensen vreest - de spreuk 'boompje groot, plantertje dood' indachtig - dat ze hun boom nooit groot zullen zien en planten daarom dan maar een populier, een berk of een of andere snelgroeiende conifeer. Ze vergeten dat deze bomen meestal te groot worden voor de plaats waar ze werden geplant. De voortuintjes met zilversparren of berken die veel te groot zijn geworden voor de plaats waar ze ooit werden aangeplant, en dan maar botweg zijn onthoofd, zijn haast niet te tellen.

Beter een te grote boom

Wanneer er dan toch kleine bomen worden geplant, gaat het stevast om bolacacia's, bolcatalpa's en andere bolvormige gedrochten. Dit is overigens niet typisch voor privé tuinen. Ook bij kantoorgebouwen, op parkeerterreinen en, tot overmaat van ramp, steeds meer op stads- en dorpspleinen wemelt het van dit soort pseudo-bomen. Terwijl men daar evengoed een echte boom had kunnen planten, met veel meer potentie, veel meer allure en veel beter geschikt voor een grote ruimte. Jammer van het geld en vooral zonde van de ruimte. Is er iets mooier dan een dorpsplein dat gedomineerd wordt door een monumentale eik of een linde? Of een stadsplein met een rij kastanjes of platanen?

Als het dan toch verkeerd moet, kan

Eén van de grootste fouten die kersverse tuineigenaars begaan is ofwel geen bomen (en hagen) te planten, ofwel alleen soorten te planten die snel groeien.

er beter een te grote boom in een kleine tuin staan, dan een te kleine in een grote tuin.

Veel grote bomen in veel kleine tuintjes kunnen van een saaie buurt een groene buurt maken. Loop maar eens rond in een stadswijk waar vijftig jaar geleden in voor- en achtertuinen veel te grote bomen werden aangeplant. Iedereen vindt ze mooi, ook al zijn ze misschien wel wat groot.

Het eerste lentelief

Een goede oefening bij het kiezen van een boom is om voor uzelf een soort checklist te maken met een aantal elementen die uw boom moet of zeker niet mag hebben. Een paar mogelijke items voor uw checklist:

- Wil ik een echte boom om onder te zitten en/of te lopen of te kijken, of eerder een hoogopgroeiende struik?
- Hoe hoog en breed mag hij worden? Het is handig om een onderscheid te maken tussen kleine, midden en grote bomen; S, M en L om zo te zeggen. Sommige bomen zoals een eik, een linde of een kastanje horen zelfs in de categorie XL, extra large, of zelfs XXL, en zijn totaal ongeschikt voor de meeste tuinen (tenzij in leivorm, want toevallig laten ze zich alledrie goed leiden).
- Wat verwacht ik van mijn boom?

Wil ik groen blad of liever bont (wat meestal een miskleun zal zijn)? Een ronde, pyramidale of zuilvormige kruin of liever een treurende groeiwijze? Wil ik een overvloedige voorjaarsbloei of verkies ik vooral de najaarskleuren of gewoon de mooie vorm van bv. een linde? Moet hij een lelijk uitzicht verbergen of integendeel net een bepaald uitzicht accentueren? Wil ik een opbrengstboom (fruit, hakhout...)? Moet hij zijn blad houden in de winter of niet? Is hij vooral bedoeld als schaduwboom?

Waar moet de boom komen? Midden op het gazon, vlak bij het huis, aan de rand van een bos, op de rand van een weids landschap, in de groentetuin of tussen vier muren...? Op een beschaduwde plaats of in volle zon? (Tenslotte zou ik er voor pleiten om u bij uw keuze ook te laten leiden door literaire, religieuze, mythologische en andere meer 'geestelijke' overwegingen. Misschien stond er vroeger in de tuin van uw ouders of in de buurt waar u als kind speelde, wel een notelaar of een moerbezieboom, en bewaart u daaraan de beste herinneringen. Of doet de geur van seringen u terugdenken aan uw eerste lentelief. Dat zijn toch voldoende redenen om zelf zo'n boom te planten, of niet soms? Een tuin is mensenwerk. Dit soort 'mensenverhalen' maken daarvan deel uit.

Paul Geerts

VOORDRACHT

Op woensdag 12 februari om 20.00 geeft Paul Geerts een voordracht over bomen in de tuin, in het CC Papenblok in Tervuren. Info: tel. 02-767 67 36

Het ongerepte, eeuwenoude gravenbos van Humbeek

Tijdens het interview zit ik met de gids in het herfstzonnetje op een terras aan de slotgracht van het Gravenkasteel in Humbeek. Ondanks de schrale wind genieten we volop van het schitterende kasteel tegen een decor van vallende bladeren. Het park en het bos hebben door de eeuwen heen hun authentiek karakter bewaard. 'Dat maakt dit domein zo uniek', zegt gids Roger Deneef, de auteur van het eerste boek over historische tuinen en parken in Vlaanderen, waarin de provincie Vlaams-Brabant aan bod komt.

Het Gravenkasteel in Humbeek, dat in de volksmond het Lundenkasteel wordt genoemd, wordt al meer dan een eeuw bewoond door de familie Lunden en hun nazaten. Het is dank zij hen dat het privé-bos rond het kasteel zo goed onderhouden is. Vooral in het voorjaar ziet het er met zijn bloeiende maagdenpalm, longkruid, daslook, gele dovenetel en bosanemoontjes heel fleurig uit.

'De aanwezigheid van maagdenpalm wijst erop dat het een oud bos is dat maar weinig of niet ontgonnen is. In het Gravenbos is er nooit sprake geweest van kaalslag', verduidelijkt Roger Deneef. 'Het is een typisch eiken- en beukenbos, aangelegd als een park. In de aanleg herken je de stervorm: de verschillende lanen lopen naar een centraal punt en vormen een ster. In Duitsland noemen ze dat heel toepasselijk de 'Jagdstern', omdat het wild voor de jacht werd opgejaagd naar dat centraal punt.'

Eiken van 200 jaar

Dat het Gravenbos door de eeuwen heen niet ingrijpend is veranderd, kan Roger Deneef staven met diverse kaarten. 'Een onuitputtelijke bron is het archief van het kadaster waarvan de eerste kaarten dateren uit de Franse periode. Van een tiental gemeenten in Vlaams-Brabant, waaronder Humbeek, beschikken we over de oudste kadasterkaarten. Daarop herken je de landschappelijke vormen van toen en ontdek je de smaakveranderingen in de aanleg van het bos. Ten tijde van kasteelheer de Candele in Humbeek zie je bijvoorbeeld het ontstaan van de lusttuinen (toen 'terrain d'agrément' genoemd). Op de kaarten van 1890 zijn de

bepantingen al heel gedetailleerd aangeduid, en zij bevestigen dat het bospatroon en patrimonium hier grotendeels in hun oorspronkelijke vorm en aanleg bewaard zijn gebleven', vervolgt Roger Deneef. 'Het Gravenbos is een van de grotere domeinen. Je treft er meer dan 200 jaar oude eiken aan, wat je kunt

afleiden uit de dikte van de stam. Zo heeft een van de eiken een stamomtrek van 312 cm en een opvallende kroon met een diameter van 20 meter. Echt zeldzame bomen vind je niet in het Gravenbos. Vermeldenswaard zijn uiteraard wel de twee kampioenbomen die hier staan en die binnen hun soort tot de dikste van Vlaanderen horen. De ene is een Atlasceder met een stamomtrek van 644 cm en een kroon met een diameter van 34 meter, de andere een Libanonceder met een stamomtrek van 765 cm en een kroon met een diameter van 38 meter. Beide kampioenbomen worden vermeld in het boek 'Merkwaardige bomen in Vlaanderen', en zijn gelukkig te zien vanaf de openbare weg. Het park is immers niet toegankelijk voor het publiek, behalve ter gelegenheid van de open tuindagen en dan nog alleen tijdens een geleide wandeling.'

Afstammelingen van Rubens

Gids Roger Deneef wijst er nadrukkelijk op dat de slotgracht rond het kasteel ook bewaard is gebleven. Dat is eerder uitzonderlijk, want in de 19de eeuw voerden veel kasteelheren heel wat artificiële aanpassingen door, waarbij die grachten vaak werden gedempt. Gelukkig bleef het kasteel van Humbeek van dergelijke ingrepen gespaard. De ommuurde moestuin van vroeger is eveneens intact gebleven, al worden er tegenwoordig nog maar weinig groenten

'Uit oude kadasterkaarten blijkt dat het bospatroon grotendeels in zijn oorspronkelijke vorm en aanleg bewaard is gebleven'

FOTO: PASCAL VIGNERON

Het Gravenkasteel in Humbeek

Inventaris is tegelijk alarmsignaal

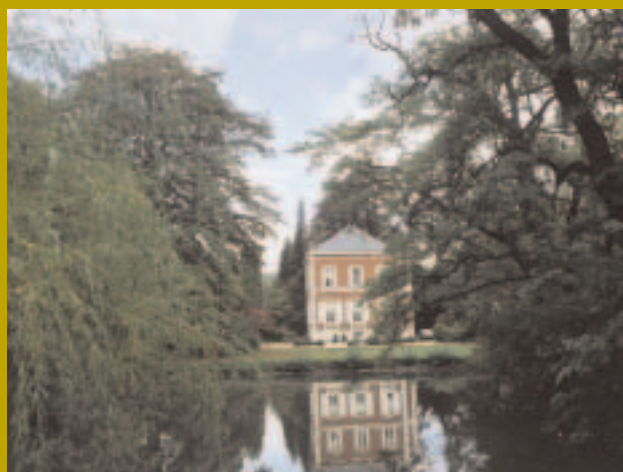
Tot voor kort waren de landschappelijk waardevolle, historische parken en tuinen nauwelijks bekend. Hun geschiedenis was een onbeschreven blad. Met de inventaris die de dienst Monumenten en Landschappen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap laat opmaken komt daar nu verandering in. De eerste aflevering over Vlaams-Brabant is alvast een pareltje. Het fraai geïllustreerde boek beschrijft de gemeenten Holsbeek, Lubbeek en Tielt-Winge. Er volgen niet minder dan zes andere delen. 'Onze inventaris is ruim opgevat,' verduidelijkt Roger Deneef. 'We beperken ons niet tot kasteelparken of grote domeinen rond een monument in een landelijke omgeving. We besteden ook aandacht aan stadstuinen, mijncités, villatuinen, pastorietuinen, begraafplaatsen en zelfs zogenaamde 'lochtingen' bij boerdijen.'

Patrimonium blijven koesteren

'Het kasteel van Pellenberg met zijn park is een van de interessantste domeinen die in de eerste inventaris is beschreven', aldus Deneef. 'Er staan zeldzame bomen en heesters, zoals een zuileik en een groepje kranmagnolia's. De aanleg van tuinen en parken beleefde een hoogtepunt in de 19de eeuw. Eigenaars kweekten verschillende variëteiten, ze legden collecties aan van planten, ze organiseerden wedstrijden en hielden tentoonstellingen. Met onze inventaris van tuinen en parken willen we de bevolking, de eigenaars en de beleidsmensen warm maken om dit waardevolle patrimonium te blijven koesteren.'

Veel dreigt te verdwijnen

'Ons landschappelijk erfgoed verkeert vaak in een zorgwekkende staat', benadrukt Deneef. 'Veel van wat in de inventaris is opgenomen, dreigt te verdwijnen, zoals hekken in gietijzer, rustieke paviljoenen, hagen, vijvers en grachten. Verschillende ontwikkelingen vormen een bedreiging voor dat erfgoed. We zijn geëvolueerd van een hoofdzakelijk rurale naar een verstedelijkte samenleving; de boerenstand is bijna verdwenen. Onderhoudspersoneel is praktisch onbetaalbaar geworden, terwijl het onderhoud van prieltjes, hagen, geleide fruitbomen,

Het Waterhof te Lubbeek

loofgangen en dies meer juist heel arbeidsintensief is. Tuinvazen, beelden, siersmeedwerk en ander tuinmeubilair zijn uit de meeste parken verdwenen, niet alleen wegens verval, maar heel veel van die dingen werden gewoon gestolen. In het centrum van Lovenjoel bijvoorbeeld werd het monumentale smeedijzeren toegangshek tot het park door onverlaten uit zijn hengsels gelicht en meegenomen.'

De overheveling van kasteelparken naar het openbaar domein bleek, vooral na de fusies van gemeenten in 1976, niet meteen een waarborg voor de bewaring van het authentieke karakter van dit erfgoed. Daarenboven worden de laatste stukjes groene, open ruimte in de stadskernen nu systematisch bouwrijp gemaakt. Deze inventaris is dus tegelijk een alarmsignaal om zorgzaam om te springen met wat ons nog rest.

De inventaris 'Parken en Tuinen' is gepubliceerd in de reeks van de Monumenten en Landschapscahiers. Eerder behandelde onderwerpen zijn glas-in-lood, retabels en landschappen. De eerste aflevering over de tuinen en parken in Vlaams-Brabant kost 37,50 euro en is verkrijgbaar bij de Afdeling Monumenten en Landschappen, Pers en voorlichting, Koning Albert II-laan 19, 1210 Brussel, tel. 02-553 16 13

GH

geteeld in de tuin en de serres. Deneef maakt me terloops opmerkzaam op de smeedijzeren afrastering waarin geen enkele lasnaad is terug te vinden. En aan de kant van de openbare weg staan we even stil bij wat hij een 'folleke' van het Gravenkasteel noemt - het houten tuinhuisje in rustieke stijl.

Het Gravenkasteel ligt wat geïsoleerd aan de rand van het dorp. Door het uitgestrekte, bijna ongerepte bos krijgt het kasteel extra kleur en cachet. De familie Lunden die hier meer dan een eeuw woont, was verwant met onze beroemde schilder Pieter Paul Rubens. De kleindochter van Rubens huwde immers met Jean-Baptiste Lunden. De Lundens kwamen op het kasteel terecht door het huwelijk van ridder

Eduard Lunden met Isabelle de Candele in 1830. Het kasteel werd in de 16de eeuw gebouwd door Karel Arendberg. In de 17de eeuw werd het grondig gerestaureerd door graaf Le Coq. De laatste grote aanpassingen werden in de vorige eeuw uitgevoerd door de toenmalige kasteelheer de Candele. De huidige eigenaar T' Serstevens, een neef van de inmiddels overleden baron Lunden, woont met zijn familie in het gerestaureerde deel van het kasteel. Hij probeert in de geest van zijn voorgangers het kasteel en het landschappelijk waardevolle erfgoed er rond zoveel mogelijk in zijn oorspronkelijke staat te bewaren.

Gerard Hautekeur

FOTO'S: PASCAL VIGNERON

Een Grand Cru zonder sterren

Ik heb zijn raad opgevolgd, en daar heb ik geen spijt van gehad. De baas van het restaurant, Marc Vanderstraete (45), vertelde me dat hij eigenlijk door Lenaerts ertoe gekomen is om met dit restaurant te beginnen. Eerst ging hij als particulier wijn kopen bij Lenaerts, daarna raakte hij bevriend met deze geestdriftige wijnkenner en de volgende stap was dat hij zich liet inschrijven voor de sommeliërsopleiding van Sopexa. De opleiding werd voltooid en hoewel Vanderstraete tevoren slechts een beperkte horeca-ervaring had opgedaan in een snackbar, liet hij zich de kans niet ontgaan toen twee jaar geleden een restaurant in een Vilvoordse woonwijk kon worden overgenomen. Uit de naam 'Grand Cru' die hij eraan gaf, blijkt reeds hoeveel hij om wijn geeft.

Geslaagd experiment

Vanderstraete beseft maar al te goed dat het in een restaurant vooral draait rond de kok. Hij had het geluk dat een neef van hem aan het fornuis stond in het gerenommeerde restaurant 'Rijckendael' in Strombeek-Bever. Die vond dat hij daar zijn eigen ideeën onvoldoende in de praktijk kon brengen en verlangde naar wat meer vrijheid. Die werd hem geboden in het nieuwe project Grand Cru.

Het interieur van dit restaurant oogt hoogst comfortabel, met ver uiteenstaande tafels en veel verse bloemen. Vanderstraete heeft wel moderniseringsplannen, maar hij wil eerst afwachten of zijn zaak ook zal draaien. Het is tenslotte allemaal een experiment. Daar hoeft mijns inziens niet

Toen ik ongeveer een jaar geleden de blinde wijnhandelaar André Lenaerts uit Strombeek voor deze rubriek interviewde, adviseerde hij me eens in het pas geopende restaurant Grand Cru in Vilvoorde te gaan eten.

meer aan getwijfeld te worden. Toen ik er was, zat het aangenaam vol, met mensen die zich hier duidelijk thuis voelden. Geen heel jong publiek, maar eerder groepjes familieleden of vrienden van middelbare leeftijd. In ieder geval mensen die de uitstekende kwaliteit van Grand Cru weten te waarderen. De bisque die we aten kwam duidelijk niet uit een blik, van de garnalkrokotten werd zelfs op de kaart gezegd dat ze 'huisgemaakt' waren, de kalfszwezeriken waren perfect gebakken, en de zeetong had men zo zorg-

'Zonder dat in ons restaurant specifieke voorzieningen zijn, houden we er toch rekening mee als we blinden te gast hebben'

vuldig gefileerd dat geen graatje mee op tafel kwam. Bij die tong werd een heel delicate Dyonnaise-saus geserveerd, beslist geen bombardement met mosterd. Kortom een klassieke, verfijnde keuken.

Ook het wijnaanbod is interessant. 'Dat komt voor 90% van Lenaerts', vertelt Vanderstraete, 'met veel aanbe-

volen wijnen uit de Guide Hachette. We zijn er trots op dat we 25 goede wijnen van onder de 25 euro schenken, want dat is toch altijd nog een magische grens.'

Attent voor blinden

Hij mag er ook trots op zijn dat hij door zijn vriendschap met Lenaerts wat meer begrip heeft gekregen voor de problemen waarmee blinden in restaurants vaak te kampen hebben. 'Zonder dat hier specifieke voorzieningen zijn, houden we er toch rekening mee als we blinde gasten hebben', legt Marc Vanderstraete uit. 'Zo vertellen we bij het opdienen hoe het bord is samengesteld, en de gasten vinden die ingrediënten dan op hun bord volgens de wijzers van de klok. Uiteraard zullen we bij hen ook geen hoge glazen op tafel zetten of kaarsen. Het komt er gewoon op neer die mensen een ongelukje te besparen, het is allemaal niks speciaals.'

Toch zullen blinde klanten hem dankbaar zijn en het zal beslist verder worden verteld dat hier op een onnadrukkelijke maar praktische wijze met hun beperkingen rekening wordt gehouden. Een aanlokkelijk viergangenmenu in Grand Cru kost 36 euro en met een gerecht minder wordt het 29 euro. Inclusief geselecteerde wijnen betaalt u voor die menu's resp. 56 euro en 44 euro.

GVS

Restaurant Grand Cru, Meeuwenlaan 60, 1800 Vilvoorde (Koningslo), tel. en fax 02-267 27 12. Gesloten op maandagavond en dinsdag.

'School aan huis' houdt zieke kinderen bij de pinken

Niet naar school hoeven is voor de meeste kinderen een feest. Bij zieke kinderen die noodgedwongen een tijd aan hun bed zijn gekluisterd ligt dat heel anders. Voor hen betekent naar school gaan weer beter zijn en er opnieuw bijhoren. De vzw 'School aan huis en in het ziekenhuis' is een organisatie van vrijwillige leerkrachten die zieke kinderen helpt om bij te blijven met hun lessen. De organisatie bestaat vandaag twintig jaar.

Kinderen die ziek zijn hebben het zo al moeilijk genoeg. Als ze weer beter zijn kunnen ze op school door hun lange afwezigheid vaak niet meer mee met hun klasgenootjes. Ze begrijpen de leerstof niet meer, halen slechte cijfers, gaan niet over naar het volgende jaar. 'School aan huis en in het ziekenhuis' wil zulke toestanden vermijden. 'De vzw is in 1982 opgericht door een groep vrouwen uit Brussel', steekt huidig voorzitter Lydia Luyten van wal. 'Eerst werkten ze vooral in en rond Brussel, daarna is het terrein uitgebreid tot heel Vlaams-Brabant en nu zijn er verschillende afdelingen in zowat alle provincies van het land.'

Van kleuter tot tiener

Lydia Luyten werkt al zeven jaar als vrijwilligster voor 'School aan huis'. Ze is er begonnen als lerares en houdt zich nu bezig met de algemene coördinatie van de vzw in Brussel. 'De mensen nemen in voornemend geval contact met ons op en wij sturen dan een leraar naar hen toe', vertelt ze. Dat gebeurt bijvoorbeeld als een kind het ziekenhuis mag verlaten, maar nog niet sterk genoeg is om meteen weer naar school te gaan. De leraar maakt dan verdere afspraken met de ouders over het tijdstip van de lessen. Kinderen van alle leeftijden kunnen bij 'School aan huis' terecht, van kleuter

FOTO: PASCAL VIGNERON

Lydia Luyten

'Het mooiste moment is als ze weer gezond zijn en gewoon naar school kunnen'

tot tiener en de vzw biedt echt lessen à la carte. 'De allerkleinsten krijgen onder meer spelbegeleiding', legt Lydia uit. 'Met de hulp van spelkoffertjes en ander didactisch materiaal laten we ze zo kennismaken met letters en cijfers.'

Therapeutische werking

De kinderen reageren heel positief op de lessen. 'Je zou zelfs kunnen zeggen dat die therapeutisch werken', benadrukt Lydia Luyten. 'Ze voelen dat ze er weer bij horen, dat ze weer gewone kinderen zijn die huiswerk maken en lessen leren.' De bedoeling is dat ze de leerachterstand die ze door hun ziekte hebben opgelopen inhalen en slagen op het einde van het jaar. 'Het mooiste moment in ons werk is als ze weer naar school toe kunnen, goede toetsen of examens maken en achter-

af een kaartje sturen dat het goed met ze gaat.' Niet onbelangrijk is volgens Lydia Luyten ook dat de lessen de kinderen afleiden van hun ziekte, want de leraren praten met hen over alles waar je in een klas maar over kunt praten, maar over ziek zijn wordt gezwegen.

'School aan huis en in het ziekenhuis' werkt uitsluitend met vrijwillige leerkrachten. 'Sommigen van onze mensen hebben nog hun job in een gewone school, maar de vzw telt ook veel gepensioneerden en studenten. Vooral van die laatsten vind ik het heel mooi dat ze een stuk van hun vrije tijd spenderen aan een vrijwilligersorganisatie', besluit Lydia Luyten. De vrijwilligers werken gratis en krijgen alleen een onkostenvergoeding. De ouders van de zieke kinderen hoeven niets te betalen voor de hulp die geboden wordt. Omdat de vzw alleen administratiekosten heeft, kan ze het rooien met spontane giften.

Ines Minten

School aan huis en in het ziekenhuis
Albert-Elizabethlaan 34 • 1200 Brussel
tel. 02-733 44 79
e-mail info@ehd.be
dinsdag, woensdag en vrijdag van 10.00
tot 13.00

'School at home' keeps sick children in the pink

For most children, not having to go to school is a treat. But for sick children, who have no alternative but to spend a long time bedridden, it's a very different story. For them, going back to school means a full recovery from their illness and the chance to be a part of things again. The non-profit body 'School aan huis en in het ziekenhuis' ('School at home and in the hospital') is an organisation of volunteer teachers who help sick children to keep up with their lessons. It's now been in existence for some twenty years.

DE BLAUWBAARD VAN RODE

PIERRE JOSEPH LECHARLIER WERD IN 1797 IN TERHULPEN GEBOREN ALS TWEEDE ZON VAN DE LANDBOUWER NICOLAS LECHARLIER. OVER ZIJN JEUGD WETEN WIJ ZO GOED ALS NIETS. IN 1817 NEEMT HIJ DIENST IN HET NEDERLANDSE LEGER, MAAR HIJ DESERTEERT EN VLUCHT NAAR FRANKRIJK.

VANDAAR TREKT HIJ NAAR LONDEN WAAR HIJ VERSCHILLENDE BEROEPEN UITOEFENT MET WISSELEND SUCCES. HIJ HUWT ER OOK MET DE ENGELSE LOUISE BRISTOW.

IN 1830 VOELT LECHARLIER ZICH GEROEPEN OM AAN DE BELGISCHE ONAFHANKELIJKHEIDSTRIJD DEEL TE NEMEN.

HIJ VORMT MET ZO'N 20 SOLDATEN HET "LÉGIÓN BELGE DE LONDRES" EN VECHT ZO DAPPER AAN DE ZIJDE VAN ZIJN MANSCHAPPEN, DAT HIJ DE AANDACHT TREKT VAN DE KEERSVERSE BELGISCHE LEGERLEIDING.

HIJ KRIJGT DE RANG VAN MAJOOOR AANGEBODEN, MAAR TEN GEVOLGE VAN WEEKSPANNIGHEID TEGEN ZIJN OVERSTEN, BELANDT HIJ OP EEN ZIJSPOOK.

DE LEGERTOP STUURT HEM IN 1834 AAN HET HOOFD VAN EEN VRIJWILLIGERSKORPS NAAR PORTUGAL OM ER KONINGIN DONA MARIA TE STEUNEN IN HAAR STRIJD TEGEN DON MIGUEL.

LECHARLIER LEVERT MET ZIJN 750 SOLDATEN EEN OP GEMERKTE STRIJD IN HET ZUID-PORTUGEESE ALGARVOES TUSSEN LOULÉ EN FAIRO. OVERLADEN MET VELE EERBEWIJZEN EN BEVORDERD TOT GENERAAL, KEERT HIJ TERUG NAAR BELGIË. INMIDDELS HEEFT HIJ OOK EEN AANZIENLIJK FORTUIN VERGAARD, WAARVAN DE HEERKOMST EVENWEL NIET DUIDELIJK IS.

VROUWELIJK SCHOON LIET DE KNAPPE MILITAIRE NIET ONBEROERD EN DAT WAS IN HET VERRE PORTUGAL NIET ANDERS GEWEEST.

HIJ KOOPT VAN DE SOCIÉTÉ GÉNÉRALE 385 HECTAREN GROND IN HET ZONIENWOUD, WAAR HIJ EEN KASTEEL OPTREKT EN EEN HOEVE VERBOUWT.

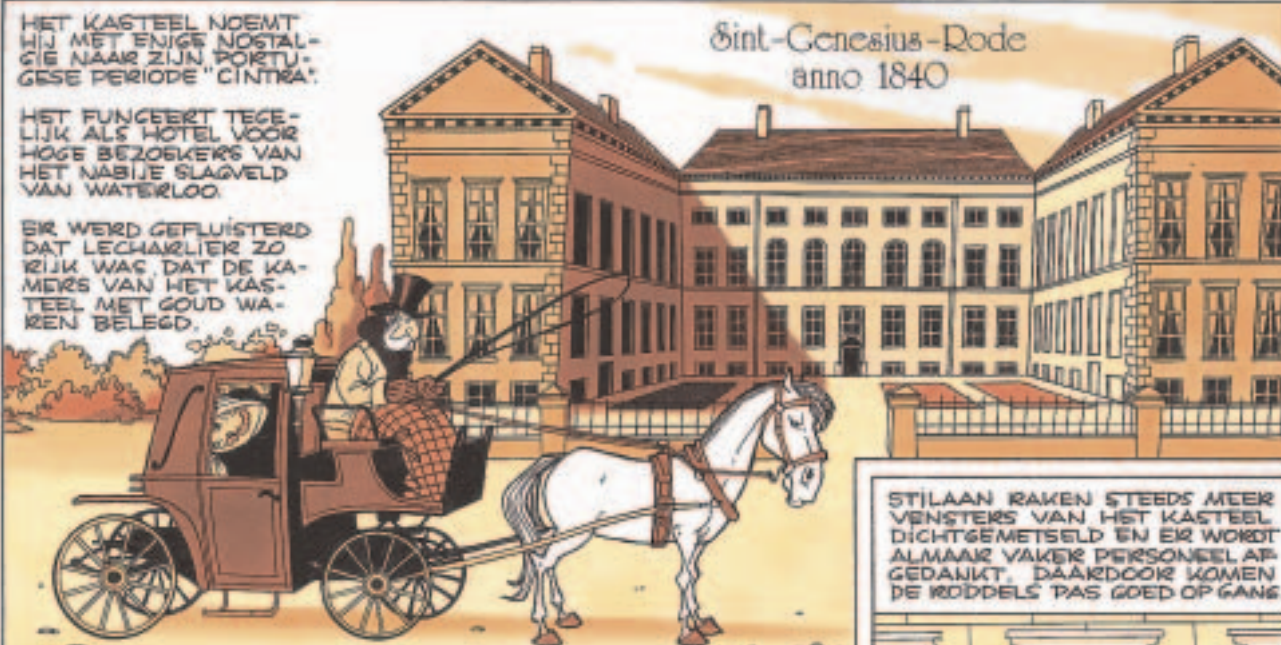

HET KASTEEL NOEMT HIJ MET ENIGE NOSTALGIE NAAR ZIJN PORTUGESE PERIODE "CINTRA".

HET FUNCEERT TEGLIJK ALS HOTEL VOOR HOGE BEZOEKERS VAN HET NABIJE SLAGVELD VAN WATERLOO.

ER WERD GEFLUISTERD DAT LECHARLIER ZO RIJK WAS DAT DE KAMERS VAN HET KASTEEL MET GOUD WAREN BELEGD.

Sint-Genesius-Rode
anno 1840

ER ARRIVEERDEN OOK VOORTDUREND ELEGANTE DAMES DIE MEN ECHTER MAAR ZELDEN WEER ZAG VERTREKKEN.

STILAAAN RAKEN STEEDS MEER VENSTERS VAN HET KASTEEL DICHTGEMETSELD EN ER WORDT ALMAAR VAKER PERSONEEL AFGEDAANT, DAARDOOR KOMEN DE RODELS PAS GOED OP GANG.

ACHTER IEDER DICHTGEMETSELD VENSTER, ZO BEWERDEN BOZE TONGEN - ZOU DE GENERAAL EEN VROUW ORGESLOTEN HOUDEN.

IN WERKELIJKHEID HAD EEN EN ANDER ALLICHT TE MAKEN MET LECHARLIERS NAKEND BANKROET ROND DIE TIJD WAS ER IMMERS EEN NIEUWE BELASTING INGEVOERD OP BASIS VAN HET AANTAL VENSTERS IN EEN GEBOUW.

KORT DAAROP VERTROK PIERRE JOSEPH NAAR MEXICO, WAAR HIJ OPNIEUW AAN EEN REVOLUTIONAIRE STRIJD WILDE DEELNEMEN.

HIJ IS DAAR ECHTER NOOIT AANGEKOMEN, WANT ZIJN SCHIP ZONK IN DE GOLF VAN MEXICO.

Nida Angcos

Na een onderbreking van achttien jaar in een ander land opnieuw een beroep willen uitoefenen, de 50-jarige Filippijnse Nida Angcos beseft dat ze niet voor een gemakkelijke opgave staat. 'Nu de kinderen wat groter zijn wil ik toch de draad weer opnemen. Daarom schreef ik me alvast in voor een cursus Nederlands', vertelt de vroegere onderzoekster bij het Internationaal Atoomagentschap.

'Dat ik van iemand afhankelijk werd door onze internationale verhuizingen terwijl ik daarvoor helemaal op eigen benen stond, dáár heb ik altijd de meeste problemen mee gehad. Ik deed onderzoek naar het gebruik van radioactiviteit in de geneeskunde bij het International Atomic Agency (Internationaal Atoomagentschap) in India en Sri Lanka toen ik mijn man leerde kennen. Hij werkte destijds ginds voor de UNO, en nu is hij consultant voor de Europese Unie.

Met drie kleine kinderen leek het mij niet zo voor de hand te liggen om nog uit werken te gaan. Bovendien had ik regelmatig mijn handen vol met onze verhuizingen. Mijn man woonde in Sterrebeek, waar ik ook naartoe ben verhuisd. We zijn twee jaar in Suriname geweest, iets langer in de Amerikaanse staat Georgia en enkele maanden in Nigeria. Van 1990 tot 1998 woonden we al eens in België en nu opnieuw sinds 2000.'

Filippijnse Nida Angcos wil dolgraag weer een baan

Begaan met het milieu

'Onze drie dochters zijn ondertussen zestien, dertien en negen jaar. Vandaar dat ik opnieuw wat ruimte heb en graag een job wil, al beseft ik maar al te goed dat het niet gemakkelijk zal zijn om iets te vinden. Van een gelijkaardige baan als bij het Atoomagentschap, droom ik zelfs al niet meer. Mijn interesse gaat tegenwoordig trouwens veeleer uit naar het milieu. Op de Filippijnen behaalde ik een Masters Degree in Environmental Engineering en twee jaar geleden volgde ik bij The Open University een cursus Environmental Decision Making.

'Dat ik van iemand afhankelijk werd, terwijl ik daarvoor helemaal op eigen benen stond, dáár heb ik altijd de meeste problemen mee gehad'

Ik volg de actualiteit over het milieu op de voet. Er wordt weliswaar veel aandacht aan besteed, maar helaas vaak in de verkeerde zin. Via de media wordt het beeld geschapen dat het grondig fout zit met het milieu, maar de vinger leggen op wat er precies misloopt, gebeurt te weinig. De berichten worden mijns inziens extra in de verf gezet door een relatief kleine groep milieuactivisten. De idealen die zij voorstaan en de manier waarop zij die willen realiseren, zijn misschien ook niet helemaal zuiver op de graat.'

Filippijnse spontaniteit

'Ik heb niet de indruk dat het in België beter is gesteld met het milieu dan op de Filippijnen. Maar een rijk land beschikt natuurlijk wel over meer middelen om aan milieuzorg te doen dan een arm land.

Als ze mij nog niet te oud vinden, zou ik een baan in de milieusector beslist zien zitten. Ik beseft dat ik, naast Frans en Engels, ook Nederlands moet kennen om hier een kans te maken op de arbeidsmarkt. Vandaar dat ik nu een taal cursus volg in gemeenschapscentrum De Kam in Wezembeek-Oppem. Nederlands komt vast ook van pas in mijn sociaal leven. Ik heb hier wel een aantal Belgische vrienden, maar ik betrap er mezelf toch op dat ik meer optrek met Filippijnse kennissen waarmee ik in mijn eigen taal kan babbel en zingen. Ja, ik mis de gebruikelijke spontaniteit van op de Filippijnen een beetje; Belgen stellen zich gereserveerder op. Hier zouden de mensen bij wijze van spreken eerst zanglessen volgen alvorens op een verjaardagsfeestje mee te zingen. Daarom zou ik soms wel terug willen naar de Filippijnen, tenminste als mijn man daar een job zou kunnen vinden. Maar België heeft ook veel te bieden. Het is hier bijvoorbeeld veiliger, wat toch niet onbelangrijk is, en niet zo broeierig heet. Al bij al voel ik mij hier na achttien jaar toch thuis.'

Nida Angcos

Die Philippinin Nida Angcos will gern wieder in den Beruf

Nach einer Unterbrechung von achtzehn Jahren in einem anderen Land einen beruflichen Neuanfang wagen - der 50-jährigen Philippinin Nida Angcos ist klar, dass sie nicht vor einer leichten Aufgabe steht. 'Jetzt, wo die Kinder schon etwas größer sind, will ich wieder in den Beruf', sagt die frühere Forschungsmitarbeiterin bei der Internationalen Atomenergiebehörde, die sich in ihrer Freizeit ernsthaft mit Umweltangelegenheiten befasst. 'Wenn sie mich nicht zu alt finden, könnte ich mir eine Arbeitsstelle im Umweltbereich durchaus vorstellen. Mir ist natürlich klar, dass ich neben Französisch und Englisch auch Niederländisch können muss, um hier auf dem Arbeitsmarkt eine Chance zu haben. Daher besuche ich nun einen Sprachkursus im Gemeinschaftszentrum De Kam in Wezembeek-Oppem.'